

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(૬૨ માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોડસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કલ્પપાદપ દ્વિ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોડસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્ધોમાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચ્ચતે તત્ત્વજ ॥

પુ૦ ૨૬ મુ. વીર સં. ૨૪૫૫. માહ. આત્મ સં. ૩૩. અંક ૭ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ જૈન	૧૬૭	૮ સદ્ગોષ	૧૭૬
૨ શ્રીમદ્ હરિભદ્રસૂત્રીશ્વર ગુણાષ્ટકમ્	૧૬૮	૯ વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચન ...	૧૮૫
૩ જૈન સાહિત્યના ઓષદાયક પ્રસંગો	૧૭૦	૧૦ શ્રી વિભાગ વાંચન...	૧૮૫
૪ ધન સંબંધી કંઈક	૧૭૧	૧૧ વર્તમાન સમાચાર...	૧૮૭
૫ હવે કયારે ?	૧૭૫	૧૨ જૈન સાહિત્ય માહિતિ પત્રક ...	૧૮૮ B
૬ સર્વ નાશનું મૂળ	૧૭૬	૧૨ સ્વીકાર અને સમાલોચના ...	૧૮૯
૭ પરદારાના ત્યાગ વિષે ..	૧૭૮		

મુદ્રક:—શા. ગુલામચંદ લલ્લુભાઈ. આનંદ પ્રી. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

સુંદર ફોટાઓ. (છબીયા.)

કલકત્તાવાળા નથમલ આંડલીયા ફોટાગ્રાફરે હાલમાં એવા વિવિધ રંગોથી તૈયાર કરાવેલ સુંદર ફોટા મનોહર અને આકર્ષક બહાર પાડ્યા છે, કે જે જોતાંજ ખરેખર ભક્તિ રસ ઉભરાઈ ગયા સિવાય રહેતો નથી.

નામ.	સાઈઝ.	કીંમત.
૧ શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ ૧૫×૨૦		૦-૮-૦
૨ શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળસ્વામીના.	,, અર્થસહિત.	૦-૮-૦
૩ મધુગિંદુ દષ્ટાંત.	,, સમજણસહિત.	૦-૬-૦
૪ પડ્મેશ્વર.	,,	૦-૬-૦
૫ શ્રી જીનદત્તસૂરિજી (દાદાસાહેબ)	,,	૦-૬-૦
૬ શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર. ૧૬×૧૨	,,	૦-૪-૦
૧ શ્રી મહાવિરસ્વામી.	} ૧૫×૨૦ પુનાવાલાના પ્રકટ થયેલ	૦-૮-૦
૨ શ્રી ગૌતમસ્વામી મહારાજ.		૦-૧૦-૦

સમમેત શિખરતીર્થ ચિત્રાવલી—કે જેમાં પવિત્રતીર્થ શ્રી સમેતશિખર ઉપરના તમામ દહેરાઓ, ધર્મશાળાઓ, પાહુકાઓ, વિગેરેના મળી સુંદર આર્ટ પેપર ઉપર છાપેલ લગભગ સાઠ ફોટાઓ, મુખ્ય શિલાલેખો વિગેરેથી પાકા સોનેરી બાઈન્ડીંગથી બુક બનાવવા કહેલ છે, ઘેરબેઠા દર્શનનો લાભ મળી શકે છે. ફોટાઓ ઘણાં જ સુંદર અને દેવાલય પાહુકા-નાળા જળાશયો વિગેરેની સમજણ સાથે ફોટાઓ આપેલ છે. ઘરના શણગારરૂપ, પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક અને લાઈબ્રેરીના ગારવરૂપ છે. કી. રૂ. ૨-૮-૦ છે. મંગાવનારે નીચેના સ્ત્રીરનામે લખવું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

તેષાં પારમેશ્વરમતવર્તિનાં જન્તૂનાં નાસ્ત્યેવ શોકો ન
વિદ્યતે દૈન્યં પ્રલીનમૌત્સુક્યં વ્યપગતો રતિવિકારઃ જુગુપ્સ-
નીયા જુગુપ્સા અસમ્ભવી ચિત્તોદ્વેગઃ અતિદૂરવર્તિની તૃષ્ણા
સમૂલકાષંકષિતઃ સન્ત્રાસઃ કિન્તર્હિ તેષાં મનસિ વર્તેતે ધીરતા
કૃતાસ્પદા ગમ્भीરતા અતિપ્રબલમૌદાર્યં નિરતિશયોઽવશ્ઠમ્ ।

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૬ મું.

{ ધીર સંવત્ ૨૪૫૫. માહ, આત્મ સંવત્ ૩૩.

{ અંક ૭ મો.

જૈન.

(૭૫૫)

જૈન તેહનું નામ,	જેહ જનવરને પૂજે;	
જૈન તેહનું નામ,	સંઘ-ભાક્તમાં ઝૂઝે.	૧
જૈન તેહનું નામ,	જેહ સ્વાધ્યાયે શૂરા;	
જૈન તેહનું નામ,	ગુરૂ સેવામાં પૂરા.	૨
જૈન તેહનું નામ,	જેહ રાયે દધ દાને;	
જૈન તેહનું નામ,	કરે આવશ્યકુ દેયાને.	૩
જૈન તેહનું નામ,	જેહ પાળે વ્રત નિત્યે;	
જૈન તેહનું નામ,	કરે જપ તપ બહુ પ્રિત્યે.	૪
જૈન તેહનું નામ,	જેહ શ્રુત પાઠોને ભણતા;	
જૈન તેહનું નામ,	સહુ જીવોને ખમતા.	૫
વળી નિજ ધાંદ્ર્યનો નિગ્રહ કરી,	જનવર આણા શિર વહે;	
ઉત્તમ જૈન તે ભણવા,	અવશ્ય એમ આગમ કહે.	૬
વેળણપુર-સર્ય.	{ શાહ છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.	

१६८

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

श्रीमद्-हरिभद्रसूरीश्वर गुणाष्टकम् .

(भाराकान्ता वृत्तम्)

येन क्षेमं सकलं जनता विचिन्तितमाहितं,
 तत्त्वार्थेन प्रकटितगुणं विभासितवस्तुना ।
 सिद्धात्मानंश्रुतमतिनिधिं गुरुं हरिभद्रकं,
 स्वरीशं तं शुभगुणयुतं नमामि गुणोदधिम् ॥ १ ॥

(मन्दाकान्ता वृत्तम्)

सम्पन्नार्थं शुभपदगतं शुद्धतत्त्वाऽवबोधं,
 तत्त्वज्ञानां सततं सुखदं पूजनीयं क्रमाऽब्जम् ।
 भव्यात्मानां भवभयहरं केवलं शान्तमूर्तिं,
 तन्मयेऽहं विदितविभवं हारिभद्रं मुनीन्द्रम् ॥ २ ॥

मिथ्यातत्त्वप्रबलतमसां भेदने भानुमन्तं,
 मिथ्यामोहलुभितमनसां मोदने यत्नवन्तम् ।
 संसाराऽब्धौ विषयविषमे मज्जतां तारकं ते,
 वन्दे नित्यं सकलसुखदं हारिभद्रं मुनीशम् ॥ ३ ॥

जैनो धर्मः प्रवचनमयो येन संपादितोऽलं,
 शास्ता धर्मं सुनयविकलप्राणिनां यो विशुद्धम् ।
 शुद्धाऽऽत्मानामुचितं सरणीमादिशतं तमीशं,
 ध्यायामि श्रीविभवनिलयं हारिभद्रं सुस्वरिम् ॥ ४ ॥

चक्रे येन प्रशममतिना ग्रन्थवारो वरिष्ठः,
 येनादधे जिनमतिगणो दुर्विपाकादनन्तात् ।

१ “ भाराकान्ता मभनरसला गुरुः श्रुतिषड्वयैः ॥ ”

श्रीभद्र-हरिभद्रसूरीश्वर गुणष्टकम्.

१६८

छित्त्वा पाशं मदनविषयं यो विशुद्धाशयोऽभूत्,
वन्दे भूयः प्रशमविभवं हारिभद्रं यतीन्द्रम् ॥ ५ ॥

सुग्रापेयं शिवपदगतिर्येन चक्रे स्वभावाद्,
दुष्प्रेक्ष्योऽयं प्रवचनमहासागरो येन दृष्टः ।
दुर्वारेवं कुमतिवनिता वारिता येन सद्यः,
तं सूरीशं भजत सततं हारिभद्राऽभिधेयम् ॥ ६ ॥

ज्ञानागारं प्रथितविभवं छिन्नदारिद्र्यजालं,
लीनं स्वान्तं जिनवरपदे पुष्पसद्भावहेतौ ।
योगाङ्गानां प्रथनपटुताधारकं सुप्रसिद्धं,
सूरीशं तं स्तुतिविषयतां हारिभद्रं प्रकुर्वे ॥ ७ ॥

येनाख्यातः प्रविदितदयाधर्म एषोऽग्रलोके,
येन त्राता सकलजनतादुर्गतौ या पतन्ती ।
येनाऽऽक्रान्ता जलधिवसनानिर्निमित्तोपदेशाद्,
वन्दे नित्यं विबुधविनतं हारिभद्रं यतीन्द्रम् ॥ ८ ॥

मोहाधीनं जगदतिदयः संनिरीक्ष्य क्षमीयः,
तत्त्वेमाय क्षपितविकथो बद्धकक्षः सुलक्षः ।
चक्रे ग्रन्थाँल्ललितविषयान्मोह वैरिप्रणाशान्,
वन्दे नित्यं भविकशरणं हारिभद्रं मुनीन्द्रम् ॥ ९ ॥

सूरि स्तोत्रं मुनिगुणयुतेनाऽजितोदन्वतेदं,
जग्रन्थारं हत कलिमलं मोक्षलक्ष्मीनिशान्तम् ।
श्रोत्राधीनं स्मरणविषयं ये सदा तन्वते तत्,
सम्पद्यन्ते विदित विभवास्ते सुरेन्द्रादि लक्ष्मीम् ॥ १० ॥

૧૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન સાહિત્યના બોધદાયક પ્રસંગો.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૪૬ શરૂ)

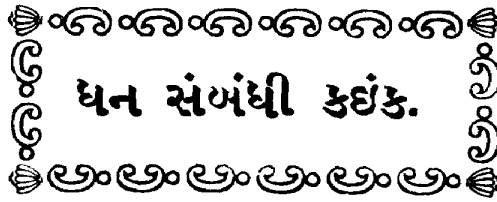
રૂપલદેવની અહિંત તરિકેની પ્રથમ દેશના શ્રવણ કરતાં જ મરદમાં જેમ ભરતપુત્ર, રૂપલસેન, મરિચી વિ. ના સંયમ માટે ભાવ થયા, તેમ નારી ગણમાં બ્રાહ્મી-સુંદરી આદિ મહિલાઓને પણ ત્યાગી જીવનનો રસ લાગ્યો.

તરતજ રાજેશ્વર ભરતની અનુમતિ મંગાઇ. સુંદરી સિવાય સૌને હા ભણાઇ. સુંદરી આથી વિસ્મય બની; છતાં વડિલની આજ્ઞા એટલે પાલન કર્યેજ છુટકો. વ્યવહાર નીચે મર્યાદા. નાલિવંશોત્પન્ન માટે એજ કુલાચાર. આમ છતાં કારણ બાજુવા તે આતુર બની. તપાસ કરતાં બાજુ થઇ કે ચક્રી, અરે વડિલબ્રાતા પોતાને સ્ત્રીરત્ન-ચક્રાના આદિ રત્નોમાંનું એક-તરિકે સ્થાપવા માગે છે. સંસારાસક્ત આત્માને મન આ વધાઇરૂપ થતે પણ પ્રવ્રજ્યાની લાલસાવાળી સુંદરીને એ પદની શી ગણના! એને તો દીક્ષાના કોડ હતાં, છતાં વડીલની આજ્ઞા પૂર્વક, હસ્તે મુખડે તે લેવી હતી. ભરત તો અત્યારે છ ખંડ ધરતીની સાધનાએ ગયા હતા, પાછા ફરી સુંદરીને સ્ત્રીરત્નપદે નિયુક્ત કરવાની ભાવનાવાળા હતા; પણ સુંદરીએ તો સમયનો લાભ લઇ જુદુંજ કાર્ય કર્યું. રત્નપદે સ્થાપનાર જે રૂપરાશિ સમું વદન હતું તેને આયંબિલના તપ તપવા પૂર્વક ઓગાળી નાંખ્યું. કાયાનું કલેવર બનાવ્યું. સાઠ હજાર વર્ષો સુધી નિરસ આહારે દેહ ટકાવી, મનમાં જે માર્ગની તમન્ના હતી તેનો માર્ગ મોકળો કર્યો. ભરતે આવી જ્યારે પરિસ્થિતિ નિહાળી કે તરતજ રજ્જ આપી. સુંદરી મોડી મોડી પણ સાધવી તો બની. આત્મ બળવડે, લેશમાત્ર વિરૂદ્ધતા વગર ઇષિસત સાધ્યું. ભાગવતી દીક્ષા તો આનું નામ. તેણી ધારત તો આથી જૂદો માર્ગ લઇ શકત, પણ વ્યવહારનું ઉલ્લંઘન કરવું પડત. સુંદરીનાથી એ બને તેમ નહોતું. પ્રવ્રજ્યાનો એ રાજમાર્ગ નહોતો. ઉત્તમ કાર્ય તો સ્વજનને સંતોષીને જ કરાયને !

દુનિયામાં કેટલીકવાર એવું સાંભળીએ છીએ કે ક્ષલાણાએ આમ કર્યું નહોત તે અમુક બન્યું તે ન બનત. દેખાતી આ વાત ભલે સલાહરૂપે હોય છતાં ભાવી-

ધન સંબંધી કંઠક.

૧૭૧

વિહંગદાસ મુ. શાહ.

(ગતાંક ૪૯ ૧૫૫ થી શરૂ.)

પ્રાર્થનામાં કરકસર કરવી એ તો ઘણું જ જરૂરી તેમજ સાચું છે. પરંતુ એ કરકસર એટલી હદે ન પહોંચવી જોઈએ કે તે કંબુસાઈમાં ગણાઈ જાય. તે તો બહુ જ ખરાબ અને હાનિકારક છે. કેટલાક લોકોને એવો સ્વભાવ હોય છે કે જ્યાં સુધી કોઈ નુકસાનનો સંભવ ન હોય અથવા જ્યાં સુધી ખાસ જરૂરીયાત ન હોય ત્યાં સુધી એક પાઈ ખર્ચવામાં પણ તેઓના પ્રાણ નીકળી જાય છે. એવા લોકોની આવક ઘણી સારી હોય છે, પણ તેના પ્રમાણમાં તેઓનો ખર્ચ ઘણો જ ઓછો હોય છે. એને લઈને થોડા સમયમાંજ તેઓની પાસે સારી રકમ ભેગી થઈ શકે છે. પરંતુ એ રકમ ભેગી કરવા ખાતર તેઓને પોતાના શરીરને તેમજ પરિવાર વિગેરેને બહુ કષ્ટ આપવું પડે છે. તેઓ ઘણું પેદા કરે છે અને તેથી જો ધારે તો ઘણી સારી રીતે આરામથી રહી શકે છે, પરંતુ તેઓ પોતે આરામથી રહેવાનું જાણતા નથી. તેમજ પોતાના કુટુંબના લોકોને પણ આરામથી રહેવા દેતા નથી.

ભાવને વીણસાડવાની શક્તિ કોઈપણ વ્યક્તિમાં ન હોવાથી હોણહારમાં જરાપણ મીનમેળ થતી નથી. વિચારોને કે ભરતેશ્વરે મુનિશ્રી મરિચીને વાંધા નહોત, અરે તેમની ત્રણ પદવીને ખ્યાલ ન આપ્યો હોત, અગર તે ચરમ જીન થવાના છે એટલી નાનીશી વાત ઉચ્ચારી નહોત તો કેવું સાચું થાત ! મરિચીને ન તો ગોત્ર-મદ કરવો પડત કે નતો તે દ્વારા ભવજ્ઞમણમાં વધારો થતો ! પણ વિધિના લેખ મિથ્યા થાય શી રીતે !

જે ત્રિદંડીક વેષને આજે આપણે મિથ્યાદષ્ટિની કોટિમાં મૂકીએ છીએ તેના મૂળ સ્થાપક તો મહાનુભાવ મારચી ને ! પ્રારંભની એમની ભાવનાઓ સારી હોઈ, પોતાનું ન્યૂનપણ દેખાડવા માટેજ એ વેષનું નિર્માણ કરેલું છતાં દિવસ જતાં મૂળ સ્થિતિ પલટાઈ, અને પાછળથી એમાં નવિન મતના કદાચહરૂપી કાળા-પાણીનો યોગ થયો, જેને કેટલીયેવાર મરિચીના આત્માને એ વેષનું પરિધાન કરાવ્યું. માનવજુદિ વિધિના અદ્યથ લેખ વાંચી નથી શકતી તેથી, કદાચ કહી કે કે આમ ન કર્યું હોત તો આમ ન બનત પણ ભાઈ, ભાવી આમ મિથ્યા નથી થતું. લલાટના લેખ આગળ વિકાસ પણ ગોથાં ખાય છે.

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવા લોકોના સંતાનો તેઓની આંખ બંધ થયા બાદ સઘળી સંપત્તિ સ્વાહા કરી દે છે. જે દ્રવ્ય તેઓએ પોતાના જીવનમાં અત્યંત દુઃખ વેઠીને પાઇ પાઇ કરીને ભેગુ કર્યું હોય છે તે બધું જોત જોતામાં બિલકુલ નષ્ટ થઇ જાય છે. ઘણે ભાગે એવું જોવામાં આવે છે કે અતિશય કૃપણતા પૂર્વક ભેગું કરેલું દ્રવ્ય વધારે સમય ટકતું નથી.

કૃપણતામાં એ દોષ હોવા ઉપરાંત બીજો મહાન દોષ એ છે કે તેનાથી પોતાનો ઉદ્દેશ્ય પણ સિદ્ધ નથી થતો. અર્થાત્ જે લોકો કંબુસાઇ કરવા ઇચ્છે છે તેઓ તે સંબંધી ચિંતામાં જ પોતાની જાતને ઘણું નુકસાન કરી બેસે છે.

કરકસર અને કંબુસાઇમાં ભારે તફાવત છે. કરકસર ઘણી જ જરૂરી અને ઉપયોગી છે અને તેનું પરિણામ પણ ઘણું સરસ હોય છે. ઘણી જ બુદ્ધિમત્તા પૂર્વક અને વિચારપૂર્વક ખર્ચ કરવો તેનું નામ કરકસર છે. કંબુસાઇની સઘળી વાતો તેનાથી ઉલટી છે. કરકસરથી મનુષ્યને આર્થિક લાભ થાય છે, પરંતુ કંબુસાઇથી નુકશાન થાય છે, ઘણું લોકો કેવળ પોતાની કંબુસાઇને લઇને જ પોતાના વેપાર અને સ્વાસ્થ્ય વિગેરેને ઘણી હાનિ પહોંચાડે છે, પરંતુ જે લોકો સમજી અને વિચારશીલ હોય છે તેઓ યોગ્ય સમયે થોડો ખર્ચ કરીને યથેષ્ટ લાભ લઇ લે છે. એક સજ્જન પોતાની કંબુસાઇને લઇને સો દોઢસો રૂપિયાનો ખર્ચ ન કર્યો તેનું ફળ એ આવ્યું કે તે એક હજાર રૂપિયાનો મુકદ્દમો હારી ગયો. પાછળથી એ મુકદ્દમા માટે તેણે મોટી અદાલતમાં પાંચસો રૂપિયા ખર્ચ્યા, પરંતુ પરિણામ શૂન્ય આવ્યું. હવે જો તેણે પહેલી વખત સો દોઢસો રૂપિયા ખર્ચ્યા હોત તો મુકદ્દમો જીતી જાત અને પાછળથી જે ખર્ચ કરવો પડ્યો તે ખર્ચમાંથી ખચી જાત. પણ બિચારાને તેની કંબુસાઇ નહીં. એક સજ્જન એવા છે કે જે કોઇ ચીજ ખરીદતી વખતે એક-બે આનાનો ફાયદો કરવા માટે એક કલાક સુધી અહિંથી તહીં ફર્યા કરે છે. એટલા સમયમાં તો એ ધારે તો એક બે રૂપિયા પેદા કરી શકે. એક બીજા મહાશયે કંબુસાઇને લઇને પોતાના મકાનની દીવાલમાં ફાડ પડી હતી તે બે વર્ષ સુધી સમરાવી નહિ. ત્રીજે વર્ષે તેનું આખું મકાન તુટી પડ્યું જેમાં તેના કુટુંબનો કોઇ માણસ પણ દબાઇને મરી ગયો. આ જાતની કંબુસાઇ શું કામની ? આજ કાલ તો ઘણા પ્રસંગે ઉદારતાથી જ સાફ કામ થાય છે. વળી કરકસરનો એવો અર્થ નથી કે આપણે જરૂરી ખર્ચ પણ ન કરવો. કરકસરના વિચારથી જરૂરી તેમજ બીન જરૂરી ખર્ચનો તફાવત નહિં સમજવાથી તેમજ બધી જગ્યાએ પૈસા બચાવવાની ચિંતામાં જ લાગ્યા રહેવાથી ઘણું જ આર્થિક નુકશાન થાય છે. એક વિદ્વાન મહાશયનો ઉપદેશ છે કે જ્યાં બે આના ખર્ચવાથી એક રૂપિયાનો લાભ થઇ શકતો હોય ત્યાં બે આનાનો વિચાર ન કરવો. ઘણા વેપારીઓ બે ચાર આનાનો ચા-પાનનો ખર્ચ કરીને અનેક ગ્રાહ-

ધન સંબંધી કંઠક.

૧૭૩

કોને સદાને માટે પોતાના કરી લે છે, અને તેનાથી ખુબ લાભ ઉઠાવે છે, પરંતુ કંબુસ માણસને તો ગમે તેટલું નુકશાન થઈ જાય તો પણ તે કદિપણ એક પાઇનો ઘસારો નહિ ખાય એ અનુભવ સિદ્ધ વાત છે.

કોઈ મનુષ્યે કંબુસ ન થવું જોઈએ તેમજ અપવ્યયી પણ ન થવું જોઈએ. પોતાનો ખર્ચ પોતાની આવક કરતાં વધારવો ન જોઈએ અને હંમેશાં જરૂરી તેમજ સારાં કાર્યોમાં ખર્ચ કરવો જોઈએ. આવક ખર્ચનો હંમેશાં હિસાબ રાખવો જોઈએ. ઘણા લોકો કેવળ હિસાબ નહિ રાખવાને લઈને જ અપવ્યય કરે છે. તેઓને પોતાના આવક ખર્ચની ખબર જ નથી રહેતી. તેઓ તો મનમાન્યો ખર્ચ કર્યે જાય છે. એવા મનુષ્યો એકાદ બે માસ હિસાબ રાખીને ખર્ચ કરે તો તેઓનો અપવ્યય તરતજ અટકી જાય. અપવ્યય કરનારને એક નુકશાન એ પણ થાય છે કે અનેક પ્રસંગે તેઓને પોતાની ઇચ્છા વિરુદ્ધ થોડો ઘણો ખર્ચ કરવો પડે છે. પહેલાં તો તેઓની ઉદારતાની પ્રસિદ્ધિ થાય છે અને પછી ગરીબ લોકો તેની પાસે મદદ માગવા માટે આવવા લાગે છે. લાઈબંધ દોસ્તદારો પણ એવા લોકો પાસે જ માગણી કરે છે, પરંતુ મનુષ્યના સંબંધમાં સૌ લોકો એમ જાણે છે કે, તે ખૂબ વિચારપૂર્વક ખર્ચ કરે છે તેની પાસે કોઈ પણ નકામા ખર્ચ કરાવવાની હિંમત કરી શકતું નથી. કેવળ વેપારની જરૂરીઆતો સિવાય બીજી સઘળી સ્થિતિમાં એવો નિશ્ચય કરવામાં આવે છે કે કદિ પણ કોઈની પાસેથી કોઈ ચીજ ઉધાર ન ખરીદવી અથવા કોઈનું કરજ ન કરવું, તો પણ અપવ્યયથી થોડું ઘણું રક્ષણ થશે. ઘણા લોકો વધારે અપવ્યયી થાય છે તેનું કારણ એ પણ છે કે તેઓને કરજ કરવાથી રૂપિયા મળી શકે છે. જો કોઈ રીતે તેઓને કરજ ઉપર રૂપિયા મળવાનું બંધ થઈ જાય તો તેઓનો અપવ્યય પણ તરતજ બંધ થઈ જાય છે.

રૂપિયાની લેણદેણના સંબંધમાં પણ મનુષ્યે હંમેશાં ઘણા જ સાવધાન રહેવું જોઈએ. પ્રત્યેક માણસને બરાબર વખતપર રૂપિયા ચુકાવી દેવા જોઈએ. વેપારીઓને માટે તો એ વાત અત્યંત આવશ્યક છે; કેમકે ઘણે ભાગે વેપારનો મોટો ભાગ પોતાની આખરે ઉપર જ નિર્ભર હોય છે અને આખરે તો એની જ રહે છે કે જે પોતાનું દેવું બરાબર નિયમિત વખતે ચૂકા કરી દે છે. તેજ માણસ બજારમાંથી હજારો કે લાખો રૂપિયાનો માલ લાવી શકે છે અને તેનાથી તે ઘણો લાભ ઉઠાવી શકે છે; પરંતુ જે વેપારી લેણદારોને લેણા માટે ખૂબ ધક્કા ખવરાવે છે, સાચા ખોટા વાયદા આપે છે, અથવા દેવું ચુકાવવાના ડરથી હિસાબમાં ભૂલો કાઢે છે તેનો વિશ્વાસ રહેતો નથી અને લોકો એની સાથે લેણદેણમાં ઉતરતાં જાહીએ છે. આવા મનુષ્યને કોઈ વખત આર્થિક તેમજ વ્યાપારિક દૃષ્ટિએ ઘણું જ નુકસાન થાય છે. વેપારીઓએ કદિ પણ બહુ મોટા નફાની લાલચમાં ન પડવું જોઈએ. જે વેપારી બહુ મોટો નફો લેવા ધારે છે તેને ત્યાં ઘરાકી પણ ઘણી

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઓછી રહેવાની એ વાત ચોક્કસ છે. વેપારનો એક મુખ્ય સિદ્ધાંત છે કે નફો જેટલો ઓછો લેવામાં આવે તેટલી વેપારમાં પ્રગતિ અને વૃદ્ધિ થાય છે. ઘણા વેપારીઓ વધારે નફાની આશામાંજ પોતાનો માલ વેચતા નથી અને પછી ભાવ ઘટી જાય છે ત્યારે મોટી નુકશાનીમાં ઉતરે છે. પૈસાની લાલચ સઘળી સ્થિતિમાં અને ખાસ કરીને વેપારમાં ઘણીજ નુકશાનકારક નીવડે છે.

અપાત્ર અથવા કુપાત્રની પાસે દ્રવ્ય કદિપણુ નથી રહેતું. જે લોકો ધનવાન બનવા ઇચ્છતા હોય તેમણે સૌથી પહેલાં પાત્રતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ. જ્યાં સુધી મનુષ્યમાં પાત્રતા નથી હોતી ત્યાં સુધી તેને ધન મળી શકતું નથી. અને કદિ કોઈ પ્રકારે મળી જાય તો લાંબા વખત સુધી ટકતું નથી. ઘણા લોકોને પોતાના બાપ-દાદાની કમાણીનું ધન મળે છે; પરંતુ તેઓમાં પાત્રતાનો અભાવ હોવાને લઈને થોડા સમયમાંજ તે ધન નષ્ટ થઈ જાય છે. જેવી રીતે નાલાયક અથવા અપાત્ર મનુષ્ય કોઈ પણ કાર્ય નથી કરી શકતો તેવીજ રીતે તે ધન પણ જાળવી નથી શકતો. પાત્રતા પ્રાપ્ત થવા પછી જો મનુષ્યની પાસે ધન આવે છે તો તે તેની પાસે જરૂર ટકી રહે છે. તે સમયે તેણે જે બાબત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. એક તો એ કે ધન પ્રાપ્ત કરીને કદિ પણ અભિમાન ન કરવું જોઈએ. વિદ્યા અથવા બુદ્ધિનું અભિમાન એટલું બધું નિન્દનીય નથી ગણાતું, કેમકે વિદ્યા અથવા બુદ્ધિની પ્રાપ્તિ થયા પછી તેનો નાશ સહજ નથી. વળી તે અભિમાનને લઈને ભવિષ્યમાં આપણે કોઈ વખત પણ શરમાવું નથી પડતું. પરંતુ ધનના સંબંધમાં એવું નથી. લક્ષ્મી અતિ ચંચળ અને ચપળ છે. તે કદિપણુ એક સ્થાને સ્થિર રહેતી નથી અને રહી નથી. વિદ્યા કે બુદ્ધિની માફક એ સ્થાયી નથી. જે મનુષ્ય આજે લક્ષ્યાધિપતિ ગણાય છે તે આવતી કાલેજ દરિદ્ર બની જાય એ બનવાજોગ છે. એટલા માટે ધનવાન બનીને અભિમાની બનવું એ મહાન્ મૂર્ખતા છે. યોગ્યજ કહ્યું છે કે—

આપદગતં હમસિં કિં દ્રવિણાંધમૂઢ

લક્ષ્મી સ્થિરા ન ભવતીતિ કિમત્રચિત્રં ।

एतान्न पश्यसि घटान् जलयंत्रचक्रे

रिक्ता भवन्ति भरिता भरिताश्च रिक्ताः ॥

અર્થાત્ હે દ્રવ્યના મહથી અંધ થયેલ મૂર્ખ માણસ ! તું બીજાઓને વિપત્તિમાં જોઈને હસ મા. લક્ષ્મી કદિપણુ સ્થિર નથી રહેતી એમાં કાંઈ નવાઈ નથી. જલયંત્રના ચક્ર ઉપર બાંધેલા ઘડા તરફ નજર કર. ભરેલા ઘડાઓ ખાલી થાય છે અને ખાલી થયેલા ઘડાઓ ભરાતા જાય છે.

બીજી વાત એ છે કે ધનનો સદુપયોગ થવો જોઈએ અને પરોપકારનાં કાર્યો કરતાં ધનનો બીજો કોઈ ઉપયોગ સારો નથી. જો ખર્ચ કહીએ તો પરોપકાર કરવો

હવે...ક્યારે?

૧૭૫

એ તો પ્રત્યેક મનુષ્યનું કર્તવ્ય છે; અને ખાસ કરીને જે મનુષ્યની પાસે યથેષ્ટ ધન હોય છે તેને માટે તો પરોપકાર પરમ કર્તવ્ય છે. જે મનુષ્યની પાસે ધન હોય તેની ક્ષરજ છે કે તેણે ભૂખ્યાઓને અન્ન આપવું, વસ્ત્રહીનને વસ્ત્ર આપવા, રોગીઓને ઓસડ વિગેરે આપવું અને અભણ લોકોને કેળવણી આપવી. સંસારમાં વિદ્યાદાનથી ચઢીયાતું બીજું કોઈ દાન નથી. કોઈ પણ માણસને આપત્તિથી બચાવવા માટે ધનનો ઉપયોગ કરવો એ પણ મહાપુણ્યનું કાર્ય છે. તો પણ પરોપકાર અને દાન મનુષ્યે ખૂબ વિચારપૂર્વક કરવા જોઈએ. ભારતવાસીઓના અને ખાસ કરીને હિન્દુઓના દાન અને પરોપકાર કેટલીક વખત નામ માત્રના જ હોય છે. આપણા લોકો દાન અને પરોપકાર કરતી વખતે પાત્રાપાત્રનો વિચારજ નથી કરતા. એ મોટી ભૂલ છે. દાન અને પરોપકાર જ્યાં સુધી ખૂબ વિચારપૂર્વક અને બુદ્ધિમત્તાપૂર્વક નથી કરવામાં આવતા ત્યાંસુધી તેનાથી કશો લાભ થતો નથી ઉદ્દતું થોડું ઘણું નકશાન થવા સંભવ છે. એટલા માટે એ સંબંધમાં ધનવાન લોકોએ ખૂબ સાવધાની રાખવી જોઈએ.

સંપૂર્ણ.

હવે.....ક્યારે ?

(રાગ-કાલી).

- જુઠા હેતુ લઈ કદપી, જગતના કૈંક પ્રાણીને;
નકામા દુઃખમાં પીડ્યા, હવે સુખ અર્પણું ક્યારે ? (૧)
- રહી પર આશરે જીવ્યા, પ્રીતે આનંદમાં મહાદ્યા;
નસાધ્યા કાર્યનિજ હસ્તે, હવે તે સાધણું ક્યારે ? (૨)
- બહુ જનના થયા રૂણી, ન સેવા કોઈની કીધી;
સ્વપરના સુખસહુ ભૂડ્યા, સ્મરીશું તે હવે ક્યારે ? (૩)
- સગા સનેહી સહુ મહારા, સદા સુખ સુખ જોનારા;
ગણી નિશ્ચિંત બહુ જીવ્યા, હવે તો ચેતણું ક્યારે ? (૪)
- પરાયી સહાયની બેઠી, ઘણાંયે કાલ હા ! ખેરી;
પ્રકાશી આત્મની જ્યોતી, હવે સ્વાલંબણું ક્યારે ? (૫)
- સુખોના સ્વપ્ન સૌ ભૂલી, હુંખોના ડુંગરો તોડી;
વધાવી વિપત્તિ વાઢળ, ધપીશું જગતમાં ક્યારે ? (૬)
- ન આશા કોઈની કરતા, સ્વશક્તિઓ સદા ફેરી;
નવેલું સુખ હા 'નિર્મળ' અનુભવશું હવે ક્યારે ? (૭)

રા. નિર્મળ.

વાડીલાલ જીવાભાઈ ચોકશી—ખંભાત.

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જે વખતે અખીલ ભારત ઉપર રજપુત રાજાઓ પોતાની આજી ફેરવી રહ્યા હતા, જે વખતે હિંદ હિંદુઓથી મધ્યમથી રહ્યું હતું, જે વખતે ભારત સ્વતંત્રતાની બંસી બળતી રહ્યું હતું, જે વખતે દિલ્લી અજમેર ને કનોજના રજપુત રાજાઓ ઐક્યતાની સાંકળથી બંધાએલા હતા, જે વખતે ચોહાણ અને રાઠોડ વીરો પરસ્પર સહાય આપી દુશ્મનોને હંફાવતા હતા, તે વખતે કોઈપણની તાકાત ન હતી કે હિંદ તરફ આંખ પાણી ફેરવી શકે ? પરંતુ દુર્ભાગ્યે માત્ર એક રજપુત કન્યા (સંયુક્તા) માટે આપસ આપસ લડાઈઓ કરી, અંદર અંદર વેર ઝેર વધારી, ઐક્યતાનો નાશ કરી, કુસંપડ્ડી કીડાને ઉત્પન્ન કરી, પૃથ્વીરાજ અને જયગંદ્ર બળાહીન થયા. તે તકનો લાભ લઈ સરહદપરથી શાહબુદ્દિન ઘોરીએ હિંદમાં પગ પેસારો કર્યો, હિંદુ રાજાઓને પરતંત્રતાની જાંજીરોમાં નાખ્યા.

જગતભરના ઇતિહાસનું અવલોકન કરતાં જણાય છે કે કોઈપણ રાષ્ટ્ર, કોઈપણ કોમ અગર કોઈપણ સમાજનું જે અધઃપતન થયું હોય તો તેમના આંતરિક કળ્યાઓને લીધેજ.

હવે આધુનિક સમયનો વિચાર કરીએ તો જ્યાંસુધી હિંદમાં હિંદુ અને મુસલમાનો આપસઆપસ લડયા કરશે, ગૌવધ તથા મસજીદો પાસે વાળ વગાડવાની ગરમાગરમ ચર્ચાઓ ઉપસ્થિત કર્યા કરશે, એક બીજી કોમ પોતાને હિંદી તરીકે ઓળખતા નહિ શીખે, હાથમાં હાથ મીલાવી અરસપરસનો ભેદ નહિ તોડે ત્યાંસુધી હિંદ કદાપી ઉદયને શિખરે પહોંચી શકશે નહિ. દેશની આબાદી થશે નહિ, અને સુખનો ખરો માર્ગ જડશે નહિ. દેશના મહાન નેતાઓ હિંદને સંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય (Dominion States) અગર સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા (Independence) અપાવવા માટે તનતોડ પ્રયાસ કરી રહ્યા છે, હિંદુ મુસલમાનને એકસંપમાં લાવવા માટે અંતરના લોહી એક કરી રહ્યા છે, ત્યારે જૈન સમાજ આપણું સ્થાન ક્યાં છે ? ઉન્નતિને આરે છે કે અવનતિના ખાડામાં છે, આપણા પોતાનાજ દેશીભાઈઓનું અનુકરણ કરીને, બીજી કોમોની પાછળ પાછળ આલીને આપણે જરૂર આગે કુચ કરવી પડશે. હર્દશાની ગર્તામાંથી જરૂર બહાર નીકળવું પડશે.

સ્વેતાંબર અને દિગંબરોના કળ્યાઓને દેશવટો આપવો પડશે. યોગ્ય દિક્ષા અને અયોગ્ય દિક્ષાઓની પ્રવૃત્તિરૂપ ચર્ચાઓનો ત્યાગ કરવો પડશે. ધર્મને નામે સમાજને આપત્તિમાં ફેંકતા જરૂર અટકવું પડશે.

જ્યાંસુધી કુસંપડ્ડી કીડો સમાજને કોતરતો હશે ત્યાંસુધી આપણી ઉપર,

સર્વ નાશનું મૂળ.

૧૭૭

આપણા સમાજ ઉપર, આપણી સાધુ સંસ્થા ઉપર, આપણા તિર્થો ઉપર હુમલાઓ થયા કરશે, અને તે હુમલાઓનો સામો જવાબ આપવાને આપણું બળ, આપણી શક્તિ અને આપણી લક્ષ્મીને વધારવી પડશે.

શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યજી જેવા પ્રતિભાશાળી ચારિત્રવાન મહાત્માને વિકાર-વશ ચીતરાય છે, કલાને નામે ધીતહાસનું ખૂન થાય છે, તે આપણી નબળાઈનું પરીણામ છે, આપણા આંતરિક કુસંપનો પ્રત્યાઘાત છે. માટે ઓ જૈન સમાજ ! વિચાર કર, તારી નબળી દશા ઉપર હુમલા કરવાની તક લેવાય છે.

બીજી કોમો કેટલી દીનપ્રતિદીન આગળ વધતી જાય છે. તેનો કદી વિચાર કર્યો છે ?

આર્યસમાજીઓ, સનાતનીઓ, મીશનરીઓ પોતાના ધર્મના ફેલાવા માટે જહેમત ઉઠાવી રહ્યા છે. લંડનના કંગાલ તથા પતિત દુખીજનોના ઉદ્ધાર માટે જનરલ બુથે મુક્તિકોજ નામનું મંડળ ઉભું કર્યું છે, તેના કાર્યકર્તાઓ દુખીને દીલાસો આપવાનું, પતિતને પાવન કરવાનું, બુખ્યાને ખવડાવવાનું, માંદાની સારવાર કરવાનું, બેકાર માણસોને કામે વળગાડવાનું વગેરે પ્રવૃત્તિઓ શરૂ કરી રહ્યા છે. પીડિત માણસોને ધર્મ શીખવવા પહેલાં તેના દુખનું નિવારણ કરવું જોઈએ. તે મુક્તિકોજનું આદર્શ સૂત્ર છે. તેઓએ હિંદના બુદ્ધા બુદ્ધા વિભાગોમાં પોતાની સંસ્થાઓ સ્થાપી છે. ઉત્તરવિભાગ, દક્ષિણવિભાગ, પશ્ચિમવિભાગ તથા મદ્રાસ અને તેલંગુવિભાગમાં દવાખાનાંઓ, સ્કુલો, આરોગ્ય-ભુવનો બનાવી માણસોને પોતાના ધર્મમાં લેખવવાને આકર્ષણ કરે છે, ત્યારે આપણે છે તે પણ શુભાવવા તૈયાર થઈ રહ્યા છીએ.

વનસ્પતિ ચાર પ્રાણવાળો એકેન્દ્રિય જીવ છે તે જૈનશાસ્ત્ર અધ્યાપિપર્યંત કથી રહ્યું છે. તે હાલમાં સર જગદીશચંદ્ર બોઝે સાળીત કરી આપ્યું છે કે વનસ્પતિમાં જીવ છે. વૃક્ષો હસે છે, ખાય છે, પીએ છે, રડે છે, અને દરેક ક્રિયાઓ કરે છે. આપણા ઉપવાસોથી શારિરીક તેમજ માનસિક લાલો થાય છે, તે નકોડા ઉપવાસોથી અમેરીકામાં હાલ દરદીઓને સાજા કરાય છે. અને ઉપવાસના અખતરા કરી રહ્યા છે. આપણા આયંબિદોથી શ્રીપાળ મહારાજનો કોઠનો રોગ ગયો તેવી રીતે ત્વચાની સર્વ વ્યાધીઓ નાશ પામે છે. જૈનો જાગો. આપણા સિદ્ધાંતો જૈનેતર પ્રજાને બતાવો. જૈનેતર પ્રજાઓ સાહિત્યનો ઉડો અભ્યાસ કરી નવી નવી શોધો કરે છે ત્યારે આપણે બાપદાદાનો મળેલો વારસો શુભાવવા તૈયાર થયા છીએ. આપસ આપસના ઝઘડાઓ એ સર્વ નાશનું મૂળ છે. માટેયાદ રાખો કે:-

છે ભિન્નતામાં બિન્નતા ને ઐક્યતામાં દિવ્યતા,
ચાહો કદી ને દિવ્યતા, તો પૂર્ણ સાધો ઐક્યતા.

લેખક—જગજીવન વીરચંદ ઝવેરી જૈન ગુરુકુળ—પાલીતાણા.

૧૭

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરદારા.

(૫૬)

સ્વદારા સંતોષધરીને, પરદારા તજ પ્રાણી રે;
 પ્રીત ભલી નહિ પરદારાની, ઘોર નરકની ખાણી રે. સ્વદારા. ૧

તન ધન જોગન તણી ખુવારી, ચિત્ત ભ્રમિત થઇ જાએ રે;
 પરનારી ચિંતવતાં ચિત્તમાં, લોહ પનોતી પાએ રે. સ્વદારા. ૨

પરનારી વશ પડી પ્રાણીઆ, વહે પાપ શિર ભારે રે;
 જૂઠી ચારી પરનારીની, જગત જૂતીઓ મારે રે. સ્વદારા. ૩

મૂષક કરડે સાપ કરંડીઓ, તણ નિજ દરના દાણા રે;
 નિજ નારી છંડી પરદારા, સેવે નહિ કોઇ શાણા રે. સ્વદારા. ૪

દ્રોહ કરી નિજ નારી કેરો, જે સેવે પરદારા રે;
 હડધૂત બહુ થાય જગતમાં, કામી કૂળ અંગારા રે. સ્વદારા. ૫

પ્રમેહ, ચાંદી, ક્ષય ટાંકી સમ, દર્દ ભયંકર ભારે રે;
 વિષમ વેદના લંપટ વેઠી, તોળા હાય પોકારે રે. સ્વદારા. ૬

ભાગભરે દુઃખમાં નિજ નારી, સદૈવ સાથ રહેનારી રે;
 પિશાચણી સમ છે પરદારા, કેવળ સુખ હરનારી રે. સ્વદારા. ૭

વીસારી નિજનારી લંપટ, પરનારીમાં મોહતા રે;
 નિર્મળ નીર તણ ગંગાનું, જઇ ખાળે મુખ ધોતા રે. સ્વદારા. ૮

લંપટ નિલંજ કામી અંધા, પરદારાના સંગી રે;
 જગ દષ્ટિએ દીસે જેવા, વિષ્ટા વહેતા ભંગી રે. સ્વદારા. ૯

રાવણ સમ રણવીર રોળાયો, સતી જાનકી હરતાં રે;
 મુકુટ સહિત મસ્તક છેદાયું, પરનારી ચિત્ત ધરતાં રે. સ્વદારા. ૧૦

મદિરા માંસ થકી પણ અધિકું, પાપ કહું પરદારા રે;
 સ્વપ્ને પણ સેવે નહિ શાણા, દુર્ગતિથી ડરનારા રે. સ્વદારા. ૧૧

મહાપાપ પરદારા સેવન, દુઃખ દાવાનળ જાણો રે;
 ભાર દઇ ભગવંત એમ ભાળે, વચન તસ પ્રમાણો રે. સ્વદારા. ૧૨

પડછાયો પરદારા કેરો, તે માટે સહુ તજજો રે;
 નિજનારીમાં રહી સંતોષી, પ્રીતે પ્રભુને ભજજો રે. સ્વદારા. ૧૩

વેળવપૂર-ભરૂચ. } શાહુ છગનલાલ નાનચંદ નાણાચટ્ટી.

સદ્બોધ.

૧૭૯

સદ્બોધ.

૧ નીતિવાન મનુષ્યો માટે સાદામાં સાદું જીવન ઉચ્ચ આદર્શરૂપ છે.

૨ સાદું જીવન ગાળનાર મનુષ્યો જ આપત્તિમાં પણુંનીતિનો ત્યાગ કરતા નથી.

૩ લક્ષ્મી અને માણસાઇ સાથે ભાગ્યેજ રહી શકે છે.

૪ જીવનની જરૂરીઆત માટે લક્ષ્મીની જરૂરીઆત છે છતાં મનુષ્ય લક્ષ્મી સિવાય સંતોષથી સુખમાં જીવન વિતાવી શકે છે. ત્યારે અસંતોષી ગમે તેટલી લક્ષ્મી મળવા છતાં સુખી જીવન ગાળી શકતો નથી.

૫ અસંતોષ એ પાપનું કારણ છે, સંતોષ, સાદું જીવન, અદ્ય જરૂરી-પાપથી બચાવે છે.

૬ મનુષ્યના દુર્ગુણ જોવા કરતાં તેના સદ્ગુણ જોવાથી મનુષ્યત્વ પ્રાપ્ત કરી આગળ વધી શકાય છે.

૭ દુર્ગુણ જોવાના સ્વભાવવાળા ખરી સૌન્દર્યતા જોઇ શકતા નથી, તેમના દુર્ગુણની કાળાશે તેમની આંખ કુદરતના નૈસર્ગિક સૌન્દર્યમાં પણ કાળું જ જીવે છે.

૮ મનુષ્ય માત્ર અપૂર્ણ હોવાથી સ્હામાના દુર્ગુણનો વિચાર ન કરતાં પોતાના જ દુર્ગુણ શોધવા. પોતાના દુર્ગુણની શોધ ચિન્તામણી રત્નની શોધ કરતાં પણ વધારે કિંમતી છે. એ શોધમાં આત્મોન્નતિ અને આનંદ રહેલા છે.

૯ બીજાના દોષો તરફ અનુકંપા બતાવવી એ મનુષ્યત્વની ઉદારતા છે.

૧૦ જ્ઞાન કરતાંયે અનુભવ વિશેષ આવકારદાયી છે, ક્ષાયદો કરનાર છે, તેથી સારી વાત કરનારના અંગત દોષ નહીં જોતાં સારાસારનો વિચાર કરી સાર વસ્તુ ગ્રહણ કરવી.

૧૧ અગ્નિય વચન દુર્ભાગ્યને આમંત્રે છે.

૧૨ મનુષ્યત્વથી જ સુખ મળે છે. મનુષ્યત્વ સિવાય મહાન્ લક્ષ્મીવાન કે સત્તાવાન પણ સુખ ભોગવી શકતો નથી.

૧૩ દયા પ્રેમ અને ઉદારતાથી મનુષ્યત્વ પ્રાપ્ત થાય છે.

૧૪ લક્ષ્મી સત્કાર્યો માટે ઉપયોગી અને સુખ આપનાર છે. દુષ્કર્મો અને સંગ્રહ માટે નિરૂપયોગી અને દુઃખ આપનારી બને છે.

૧૫ સંસ્કારથી સદ્જ્ઞાન અને સદ્જ્ઞાનથી ઉચ્ચ ચારિત્ર આવે છે.

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચન.

સાચા વિદ્યાર્થી બનવાની ખરી ભાવના

(લેખક-સન્નિભત્ર શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ)

- ૧ જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ જ્ઞાન ન સાંપડે ત્યાં સુધી આપણે સહુએ સદ્વિદ્યા મેળવવા સદાય ઉદ્યમ કરવો.
- ૨ આપણા જીવનને પવિત્ર કરે, વિચાર વાણી અને આચાર સુધારવામાં સદાય કરે, આપણા પાપ દોષ ટાળે અને સાચો માર્ગ સુઝાડે તેવી વિદ્યા વિનય બહુમાન સાથે પરોપકારી જ્ઞાની ગુરૂની યોગ્ય સેવા કરીને મેળવી લેવી.
- ૩ તેવી સાચી વિદ્યા દેનારા જ્ઞાની ગુરૂનો ઉપકાર આખી જીંદગી સુધી ભૂલવો નહીં. તેમની હિત આજ્ઞા માન્ય કરવી અને યોગ્ય વિદ્યાર્થીઓને તેવી પવિત્ર વિદ્યા પ્રેમપૂર્વક કંઈ પણ લોભ-લાલચ વગર હોંશભર આપવી.
- ૪ ખરા વિદ્યાર્થીમાં કોઈ પ્રકારની ખૂરી આદત દુર્વ્યસન (આભવ પરભવમાં બહુ કષ્ટદાયક અપલક્ષણ) ચા, કોફી, તમાકુ, બીડી, ઝીંગારેટ, અભક્ષ્યભોજન, વિષયલોભપતા, મસાલાદાર ખોરાક, નાટક, સીનેમા, અને કામવિકાસ જનક નોવેલોતુ વાંચન વિગેરેનો પ્રવેશ થવા ન પામે તેવી સાવચેતી રાખવી જોઈએ.

૧૬ બુદ્ધિ વગરનો મનુષ્ય સદ્ગુણી હોવા છતાં સુખ મેળવી શકતો નથી.

ભજ મન રે, જીન નામ સુખકારી. (૨)

તપ, જપ, સાધત, કંઈ નહીં લાગે,

ખરચ નહીં દમડી—જીન નામ સુખકારી ભજ મન રે

સુખ, સંપત્તિ, સ્કંદે મળતાં,

વિપત્તિ જાય ટળી—જીન નામ સુખકારી ભજ મન રે

આત્મોદ્ધારે મનવાંચિત પામે,

આત્મકલ્યાણ કરી—જીન નામ સુખકારી ભજ મન રે

કલ્યાણચંદ કેશવલાલ ઝવેરી.

સાચા વિદ્યાર્થી બનવાની ખરી ભાવના.

૧૮૧

૫ તેવા કોઈપણ પ્રકારના દોષથી બચવા પુરતી કાળજી રાખી રહેવા માતાપિતાદિ વડીલોએ અને શિક્ષકોએ પણ લક્ષ રાખવું ઘટે. શરૂઆતમાં ગૃહશિક્ષણ જેવું મળે તેવા સંસ્કાર બાળકોમાં દાખલ થાય છે; તેથીજ તેવે વખતે બાળકોમાં કોઈ જાતના નબળા સંસ્કાર ન પડે તેવી પાકી સંભાળ વડીલોએ રાખવાની જરૂર છે.

કેળવણી એટલે શું ?

જેથી બુદ્ધિ બળ ખીલે-વિકાસ પામે, ગમે તેવા સંજોગોમાં પણ સુબુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરી સાચો માર્ગ સૂઝાડે, હિતાહિત સારી રીતે સમજાય, જેથી અહિત તણને હિતકારી વાતનોજ આદર કરાય અને વિવેક જાગે, જેથી ખરો સ્વીકાર કરાય, અવગુણને તણ ગુણનો જ આનંદ અને ખર્ચ સુખ સાંપડે એનું નામજ કેળવણી.

કેળવણીના ત્રણ પ્રકાર.

- ૧ શરીરની ૨ મનની ૩ હૃદયની તેમાં શરીરને યોગ્ય કસરત વિગેરેથી સારી રીતે કસી પોતાનું દરેક કામ જાતેજ કરવા સશક્ત (સમર્થ) બનવું તે કેળવણી.
- ૨ જેથી હિતાહિત, ગુણદોષ, કર્તવ્ય અકર્તવ્ય સારી રીતે વિચારી સમજી શકાય તે માનસિક કેળવણી. સાડે વાંચન, મનન ને સત્સંગથી તે લાભ મળે છે.
- ૩ સાચું તે માઈ એવો સત્ય તત્વનો આદર જેથી થાય અને માઈ તેજ સાચું એવો કદાચહ ટળે જેથી શુદ્ધ તત્વની શ્રદ્ધા પ્રકટે અને જેના પરિણામે અહિં સા શુદ્ધ (દયા) સત્ય, પ્રમાણિકતા, શીલ (બ્રહ્મચર્ય) સતોષ, ક્ષમા, નમ્રતા અને સરળતાદિક અનેક સદ્ગુણોનો લાભ મળે તે હૃદય-કેળવણી અથવા આત્મિક કેળવણી કહી શકાય.
- ૧ શરીર નિરોગીહું રહે તેવી દૃઢ કાળજી હું હરહંમેશ રાખીશ, ખાનપાન વિગેરે પોતાની પ્રકૃતિને અનુકુળ વાપરીશ, શરીર નિરોગીહું રહે તેવા ખાનપાન સાથે યોગ્ય અંગકસરત પણ કરતો રહીશ; જેથી સ્વકર્તવ્ય કર્મ કરવામાં ઉત્સાહ પૂરતા પ્રમાણમાં બન્યો રહેવા પામે અન્યની આશાએ થાભી રહેવું ન પડે.
- ૨ દરેક કાર્ય પ્રસંગે હિતાહિતનો વિચાર કરવા પૂર્વક હિતપ્રવૃત્તિનો આદર અને અહિતનો ત્યાગ કરવા મનની સ્વતઃ પ્રેરણા થયા કરે એવા ઉત્તમ ગ્રંથનું વાંચન-મનન કરવા વડે અથવા સત્સંગ વડે મનને કેળવતો રહીશ.
- ૩ મન અને ઇન્દ્રિયોનો માલીક આત્મા દેહમાં વ્યાપી રહેલો શક્તિ રૂપે અનંત શક્તિ અને અનંત જ્ઞાનાદિક ગુણોનો સ્વામી છતાં પૂર્વ જવગત અનેક કર્મ

૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- વાસના દોષથી દબાયલો દીસે છે, તેને સર્વજ્ઞોકત શાસન મુજબ સંયમના માર્ગે ચોજી અનુક્રમે સૂકળ દોષ મુકત કરવા સતત પ્રયત્નશીલ બનીશ.
- ૪ અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય અને મન વચન કાયાના યોગ-વ્યાપાર વડે જીવ નવાનવા કર્મ બંધન કરતો રહી ભવપરંપરાને વધારતો રહે છે, તેનો મુવિવેકવડે પુરૂષાત્તન ફેરવી, ત્યાગ કરી આત્માને ઉન્નતિના માર્ગે સ્થાપતો રહીશ.
- ૫ પોતે સંયમનો માર્ગ આદરી, આત્મશક્તિ ખીલવી, અન્ય આત્માથી બંધુ-ઓને તથા ખંડેનોને પણ ખરા સંયમ માર્ગમાં જોડીશ.
- ૬ સંયમમાર્ગની જેમ જેમ રક્ષા-પુષ્ટી બનવા પામે તેવા ઉપાયો લેવા બનતી કાળજી રાખીશ.
- ૭ ગતાનુગતિકતા રૂપ લોક પ્રવાહને તજી તન મનને હૃદયની શુદ્ધિ કરે એવો સત્ય શુદ્ધ માર્ગ સમજી આદરવાનો ખપ કરીશ.
- ૮ આવી પવિત્ર કેળવણી મેળવી ખરેખરું સુખ સંપાદન કરીશ ત્યારે જ તેની સાર્થકતા થશે.
- ૯ પ્રારંભમાં જ આવી કેળવણી પાળતો બાળવયથી જ સાદાઈ અને સંયમના પવિત્ર પાઠ શીખી હું પોતે માર્ગાનુસારી બનીશ. એટલે માર્ગાનુસારીપણાના ઉત્તમ ગુણોને આદરીશ અને સર્વજ્ઞોકત પવિત્ર ધર્મને લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ, જેથી દુઃખમુકત થઈને સુખી થઈશ.
- ૧૦ ઉછાંછળી ક્ષુદ્ર વૃત્તિને તજી ગંભીરતાથી ગુણમાત્રને હંસની જેમ તારવી કાઢતાં શીખીશ. દોષની ઉપેક્ષા કરી ગુણ ગ્રહણ કરીશ.
- ૧૧ સઘળા અનાચાર દોષો (દુર્વ્યસનો) થી દૂર હઠી, સ્વવીર્ય-શક્તિ વધારી, તેનો બને તેટલો સદુપયોગ સ્વપર હિત માટે કરીશ.
- ૧૨ ઠંડી અને મિલનસાર પ્રકૃતિને ધારણ કરીશ.
- ૧૩ લોક નિંદે એવાં કામ તજી અને પ્રશંસા વધે એવાં કામ કરવા બનતું લક્ષ રાખીશ.
- ૧૪ હલકા વિચારો વડે મનને મલિન કરીશ નહિં; પવિત્ર, ભાવનાવડે મનને પ્રસન્ન રાખીશ; મનને સ્થિર અને શાંત કરીશ.
- ૧૫ પાપથી તથા લોક-અપવાદથી ખંડીતો રહીશ.
- ૧૬ માયા-કપટ તજી સરળતા રાખીશ.
- ૧૭ બનતાં સુધી કોઈની ઉચિત માગણીનો ભંગ નહિં કરું.

સાચા વિદ્યાર્થી બનવાની ખરી ભાવના.

૧૮૩

- ૧૮ ઉત્તમ કુળમર્યાદા લોપીશ નહિં.
- ૧૯ સહુ જીવ ઉપર દયા અનુકંપા રાખીશ.
- ૨૦ કોઈનો ખોટો પક્ષ કરીશ નહિં. સાચાનો જ પક્ષ કરીશ. નિર્પક્ષપણે વર્તીશ.
- ૨૧ સદ્ગુણ અને સદ્ગુણીનો રાગી બનીશ.
- ૨૨ સત્ય વાતનો ખૂબ આદર કરીશ.
- ૨૩ હું પોતે સારી કેળવણી મેળવી સ્વકુટુંબી જનોને પણ જોઈતી કેળવણી આપીશ.
- ૨૪ કોઈ કામ વગરવિચાર્યું કરીશ નહિં. પણ પરિણામે હિતકારી કાર્ય કરતો રહીશ.
- ૨૫ ગુણ-દોષ, હિત-અહિત, કાર્ય-અકાર્ય, ઉચિત-અનુચિત, અને લક્ષ્ય-અલક્ષ્ય વિગેરેને સારી રીતે સમજી લેવા પ્રયત્ન કરીશ.
- ૨૬ પાકી બુદ્ધિવાળા અનુભવી પુરૂષોને અનુસરીને ચાલીશ; સ્વચ્છંદ વર્તન તજીશ.
- ૨૭ ગુણી જનોને ઉચિત વિનય સાચવીશ.
- ૨૮ કાર્ય કુશળ બની સ્વપર હિત સાધતો રહીશ.
- ૨૯ બીજાએ કરેલ ઉપકારને ભૂલીશ નહિં.
- ૩૦ સ્વાર્થે તજી તન મન ધનથી પરનો સ્વતઃ ઉપકાર કરવા તત્પર રહીશ.
- ૩૧ સર્વ વાતે કુશળતા મેળવવા પ્રયત્ન કરીશ.
- ૩૨ માતાપિતાદિ વડીલો પ્રત્યે સદા સન્માનની દૃષ્ટિ રાખીશ અને તેમની હિત-શિક્ષાને લક્ષમાં રાખી સદ્વર્તન સેવીશ.
- ૩૩ એ રીતે પવિત્ર કેળવણી મેળવી શરીર, બુદ્ધિ અને આત્માનો વિકાસ કરી માનવભવને સફળ કરવા પ્રયત્ન કરીશ.
- ૩૪ આ સર્વનો મૂળ પાયો બ્રહ્મચર્ય છે, તેથી શુદ્ધ બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવા માટે મન અને ઇન્દ્રિયોને કાબુમાં રાખવાનો પ્રયત્ન કરીશ, કામ વિકાર પેદા થાય તેવા બધાં સંજોગોથી સાવચેત રહીશ.
- ૩૫ હસ્તકર્મ, સૃષ્ટિવિરૂદ્ધ કર્મ, અને બાળલગ્ન એ ત્રણે દોષો શરીર, બુદ્ધિ, બળ, આયુષ્ય, અને સુખશાંતિનો નાશ કરી રોગ શોક અને ભારે અશાંતિ ઉત્પન્ન કરે છે, એથી બચવા હું સદા લક્ષ્ય રાખીશ.
- ૩૬ નબળી સોબત, એકજ પથારીમાં સાથે શયન અને નબળી રમત ગમતથી પણ સ્વવીર્યનો નાશ-બ્રહ્મચર્યનો ભંગ થવા પામે છે.

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

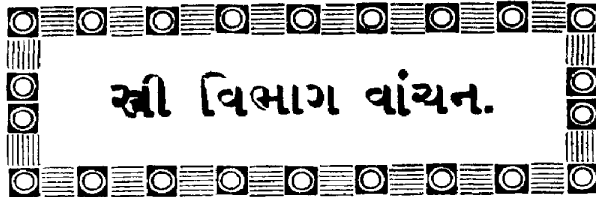
- ૩૭ ચોગ્ય દેખરેખ વગર અચપણમાં જ જો આવી કેમ નકારી દેવ પડી જાય છે, તો કાયા શક્તિહીન બની જવાથી જીવન સાવ નિર્મોલ્ય-શુષ્ક-નીરસ થઈ જાય છે.
- ૩૮ વિદ્યાર્થી-પ્રજ્ઞચારી જીવન એજ જીવનના પ્રારંભનો સુખમય સમય છે. આ જીવન જેટલું દૃઢ ને પવિત્ર રહેશે તેટલું સુખ ને દીર્ઘાયુ પ્રાપ્ત થવા ઉપરાંત તે મોક્ષદાયક બનશે, એમ સમજી તે તરફ હું અધિક લક્ષ રાખીશ.
- ૩૯ પુરૂષને ૨૫ વર્ષ પહેલાં અને સ્ત્રીને ૧૬ વર્ષ પહેલાં શરીરની મૂળ ધાતુઓ કાચી હોય છે, તેથી તેટલી ઉંમર પહેલાંનું લગ્ન વધારે તુકશાનકારક થાય છે. શરીર, બુદ્ધિ અને આત્મવિકાસ સારાં દૃઢ કરવાની સાચવી રાખવા ઇચ્છનારાઓએ ઉક્ત મર્યાદા લોપવી જોઈએ નહિં અન્યથા એમાં અનેક અનિષ્ટ પરિણામ ઉદ્ભવને જીવન પર્યંત લોગવવાં પડે છે.
- ૪૦ જેઓ ઉક્ત મર્યાદાનું સારીરીતે પાલન કરવા લક્ષ રાખે છે, એઓ જીવન પર્યંત તેનાં અનેક સુંદર પરિણામોનો લાભ મેળવે છે.
- ૪૧ અર્થાંત પ્રજ્ઞચર્ય અર્થાત્ જીવનપર્યંત મન, વચન, કાયાથી શુદ્ધ પ્રજ્ઞચર્યનું પાલન કરવાથી વિવેકી આત્મા બહુજ ઉચ્ચ દશાને પામે છે; એવા અનેક સત્તા અને સતીઓના ઉત્તમ દાખલા આપણને એવી ઉત્તમ દશા પામવા પ્રેરણા કરે છે.
- ૪૨ વિનયથી વિદ્યાની પ્રાપ્તિ ને સફળતા થાય છે; વિનયહીનને વિદ્યા ફળતી નથી.
- ૪૩ વિદ્યાશુર અને વિદ્વાનો પ્રત્યે પૂજ્યભાવ ને બહુમાન રાખવાથી, તેમના સહ-શુભ્રાની પ્રશંસા કરતા રહેવાથી તેમને નમસ્કાર ને ઉચિત સેવાભક્તિ કરવાથી તેમની પ્રસન્નતા (પ્રસાદ-અનુગ્રહ) મેળવી શકાશે.
- ૪૪ ‘ સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે ’ જેથી અનાદિ અજ્ઞાન-મિથ્યાજ્ઞાન્તિ ટળે અને ખરૂં આત્મ-ભાન થવા પામે, જેના પરિણામે અનેક દોષો નાસે અને સહશુભ્રા પ્રકટે એવું શુદ્ધ નિર્દોષ-પવિત્ર જીવન બને તે ખરી વિદ્યા જાણવી.
- ૪૫ ખરી વિદ્યાથી વિવેક પ્રકટે છે એટલે શુભ્રદોષની ખરી ઓળખાણ થાય છે. વહેંચણુ કરતાં આવડે છે, જેથી અમૃતની જેમ શુભ્રનો આદર અને ઝેરની જેમ દોષનો ત્યાગ કરવાનું સહેજે બને છે.
- ૪૬ તેજ ખરો વિદ્વાન છે, જેને ખરી વિદ્યા વરી છે.
- ૪૭ ખરો વિદ્વાન સાદાઈ ને સંયમને સત્કારે છે.
- ૪૮ ખરો વિદ્વાન રાગ-દ્રેષને ક્રોધાદિક કષાયોને દૂર કરવા પૂરતું લક્ષ્ય આપે છે.
- ૪૯ રાગદ્રેષાદિક દોષો પ્રકટ થાય અને વૃદ્ધિ પામે એવાં નિમિત્તોને ખરો વિદ્વાન વશ થતાં નથી.

સાચા વિદ્યાર્થી બનવાની ખરી ભાવના.

૧૮૫

- ૫૦ રાગદ્વેષાદિક વિકારો શાંત થાય-નષ્ટ થાય એવાં નિમિત્તોને ખરો વિદ્વાન સત્કારતો રહે છે.
- ૫૧ સાદા ને સંયમી જીવનવાળાને હિંસાદિક પાપાચરણથી જેમ બને તેમ પાછા ઓસરવાનું અને અહિંસાદિક સદાચરણના પંથે વળવાનુંજ પસંદ પડે છે, જેથી સ્વપરહિતમાં વધારો થવા પામે છે.
- ૫૨ મદ-અભિમાન-અહંકારાદિ દોષો (વિકારો) ને ગાળવા માટે વિદ્યાનું સેવન કરાય છે. જે વિદ્યાના સેવન-અભ્યાસવડે મદ-અહંકારાદિ દોષો ટળે તેજ વિદ્યા સાચી; વિનય-નમ્રતાથી વિદ્યા શોભી ઉઠે છે.
- ૫૩ જેમ ક્રોધ તપનું અજીર્ણ લેખાય છે, તેમ મદ-અહંકાર પણ જ્ઞાન અને ક્રિયાનું અજીર્ણ સમજવું.
- ૫૪ શરીરના, મનના અને આત્માના મળ ને, દોષોને અને વિકારોને શોધી કાઢી તેને નિર્દોષ-નીરોગી બનાવે તેને ખરો વિદ્વાન જાણવો; તે વગર શુકપાઠી-ઓને તો વેદીઆ ઢોર સમાન લેખવા ઘટે.

—(ચાહુ)

૧ સ્વાસ્થ્યરક્ષા—શરીર પાલન સંબંધી શિક્ષણ પ્રથમ આપવું જોઈએ, કારણકે આ દેશની સ્ત્રીઓનું તે ઉપર ખીલકુલ લક્ષ નથી જેથી પોતાનું શરીર રક્ષણ કેમ કરવું તેનું જેને જ્ઞાન નથી, તે પોતાની સંતતિની શરીર રક્ષા કરી શકશે તે આશા રાખવી વ્યર્થ છે, અને તેથી જ સરકારના દસદસ વર્ષે વસ્તી પત્રકમાં આંકડાઓ જે આવે છે તેમાં ચાહુ સ્થિતિ તપાસતાં આ દેશમાં બાળકોનું મરણ પ્રમાણ વિશેષ આવતું દેખાય છે. જ્યારે આ દેશની સ્ત્રીઓને શરીર રક્ષા, પાલન, બાળક ઉછેર વગેરે જાતનું શિક્ષણ મળશે ત્યારે જ બાળકોના મરણ પ્રમાણમાં ઘટાડો થશે, તેટલું જ નહિ પરંતુ આજ જે અદ્યપીર્ય, અદ્યપ્યુદ્ધિ, અદ્યપાયુ, અદ્યપતેજ અને નિરંતર રોગીપણું જે જણાય છે તેને બદલે ઉપરોક્ત શિક્ષણ આપણી જહોનેને પ્રથમથી જ જો આપવામાં આવશે, તો તેમના સંતાનો બુદ્ધિમાન, બળવાન, અને દીર્ઘાયુ અને પોતાનું આત્મરક્ષણ કરી શકે તેવા દરેક ગૃહમાં જોઈ શકાશે.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨ પાકશાસ્ત્રનું શિક્ષણ પણ સ્ત્રીઓ માટે ઉપયોગી છે, તે આળતના પુસ્તકો ગુજરાતી ભાષામાં બે ત્રણ પ્રગટ થયા છે, પણ એકલા પુસ્તકોના વાંચનથી તેની નિપુણતા મેળવી શકાતી નથી. સ્ત્રી કન્યાશાળામાં તેના કલાસો અને તેના અનુષ્ઠાનો અને તે બાળનાર અનુભવી બહેનોના માસ્તરપણા નીચે તેનું શિક્ષણ આપવું જોઈએ. સાથે જાતીય આચાર, વિચાર સ્વચ્છતા, રીતભાત રિવાજો, સમયોપયોગી સહયતાવાળા ગીતાદિનું શિક્ષણ પણ આપવાની તેટલી જ આવશ્યકતા છે.

૩ રોગીયોની માવજત સેવા સંબંધી સ્ત્રીઓ માટેના ખાસ પુસ્તકો નથી, પરંતુ તે માટે સરકાર તરફથી નર્સનું શિક્ષણ અપાય છે, પરીક્ષાઓ થાય છે. તેનો ઉપયોગ મુખ્ય જોવા શહેરમાં માંદગીના પ્રસંગે માત્ર શ્રીમંતો કરી શકે છે, કારણકે તેનો ચાર્જ સામાન્ય મનુષ્ય આપી શકે નહિ અને નાના શહેરો અને ગામડામાં તો નર્સ પણ મળી શકે નહિ ત્યારે તેને બદલે સ્ત્રી શિક્ષણમાં માંદાની માવજત કરવાનું શિક્ષણ, તેની બાળકાર બહેનો-નર્સો રાખી દરેક નાના મોટા શહેરો અને ગામડાની કન્યાશાળામાં ઓછા વધતા અંશે આપવાની જરૂરીયાત છે. કારણકે રોગીને શીઘ્ર આરોગ્ય પ્રાપ્ત કરવા માટે આ શિક્ષણની જરૂર છે. ઘરની સ્ત્રીઓ થોડાઘણા કે સંપૂર્ણ અંશે માંદાની માવજત કરવાની બાળકાર હોય તો રોગીયોના રોગ તેથી અડધા થઈ જાય છે. રોગીને પથ્યતાની જેટલી જરૂરીયાત છે, તેથી વિશેષ જરૂર સારવાર-માવજત કરનારની છે.

શિવણ શુથણ અને ભરતકામનું શિક્ષણ જેને ઘરગતુ ઉદ્યોગ કહેવામાં આવે છે, આ જાતનું શિક્ષણ કોઈ કોઈ સ્થળે કન્યાશાળાઓમાં અપાય છે તેને બદલે દરેક સ્ત્રી શાળાઓમાં હોવું જોઈએ, સામાન્ય કે ગરીબ સ્થિતિના કુટુંબમાં તો એનાથી કુટુંબના કપડા શિવણ વગેરેનો ખર્ચ ઓછો થાય છે, તેટલું જ નહિ પરંતુ આ શિક્ષણ જો પ્રાપ્ત કર્યું હોય તો આજીવિકાના સાધન વગરની સ્ત્રીઓ આ જાતના ધંધામાંથી પોતાનું કે પોતાના કુટુંબનું ગુજરાન પણ સુખેથી ચલાવી શકે છે. વળી રાંધવા વિગેરે ઘર કામથી પરવારતાં વધેલાં બાકીના ટાઇમે જે કુથલી કે પ્રમાદથી વખત નકામો જાય છે, તેને બદલે તેનો ઉચિત લાભ આપી થાય છે તે સિવાય પણ સ્ત્રીઓના સદાચાર માટે અનેક લાભો સમાયેલ છે.

ધાર્મિક શિક્ષણ-જેનાથી સદાચારીપણું પ્રાપ્ત થાય, અતિથિ સેવા થઈ શકે, તેમજ શ્રાવિકા કર્તવ્ય તરીકે દેવ પૂજા, શુદ્ધર્શન, જૈનોના બાહ્યાચાર, આવશ્યક ક્રિયા, વ્રત, તપ, જપ, નિયમો વગેરેનું જ્ઞાન પણ આનાથી થાય. બીજું ગમે તે શિક્ષણ લેવામાં આવે પરંતુ ધાર્મિક શિક્ષણ વગર તે શુષ્ક છે, તેજ રહિત છે, માટે બાદ્યાવસ્થાથી પ્રથમ ધાર્મિક સંસ્કાર હોવા જોઈએ અને ધાર્મિક શિક્ષણની શરૂઆત પણ ત્યારથી થવી જોઈએ. આ થવા માટે જૈનસમાજ તરફથી (મુખ્યતા

વર્તમાન સમાચાર.

૧૮૭

ધાર્મિક શિક્ષણની રાખી) જૈન કન્યાશાળાઓ થવી જોઈએ અને તેમાંજ ધાર્મિક શિક્ષણ સાથે ઉપરોક્ત સ્ત્રી ઉપયોગી શિક્ષણ પદ્ધતિસર અપાવું જોઈએ. આ બધા માટે શિક્ષણની સ્ત્રીરીઝો ઉપરોક્ત વિષયો ધ્યાનમાં રાખીને રચાવી જોઈએ. આટલું બને તો તેના ઉચ્ચ ક્ષણ સમાજ દેખી શકે, તેટલું નહિ પરંતુ શ્રાવિકારત્ન, જૈન કુળ ભુષણ ગૃહિણી કે આદર્શ સ્ત્રી તો જ બની શકે. આ બધું ઠીક પરંતુ પતિવ્રતા સ્ત્રીઓનું કર્તવ્ય બાણવા માટે જૈન કે ઈતર સાહિત્યમાંથી પ્રભાવિક સ્ત્રીઓ, સતી સ્ત્રીઓના ચરિત્રો, કથાઓનું શિક્ષણ આપવું જોઈએ; મનનપૂર્વક તે વાંચવું જોઈએ. કારણ કે તેવા ઘણા ખરા ગ્રંથોમાંથી સ્ત્રી કર્તવ્ય, આચાર વિચાર, શીલ-સદાચાર, રીતભાત, લોકચરિત્રનું જ્ઞાન થવા સાથે સદાચારી ધર્મી મનુષ્યને વિપત્તિ પડતાં પોતાના શીલનું રક્ષણ તેઓ કેવી ચમત્કારીક રીતે કરી શકે છે, અને અધર્મી મનુષ્યોના છેવટે કેવા હાલ થાય છે વિગેરેનું જ્ઞાન તે તે જાતના શિક્ષાપ્રદ અનેક ગ્રંથોના પઠન પાઠનથી મળી શકે છે માટે તેની જરૂર છે. હવે છેવટે ગૃહિણીનું કર્તવ્ય કેવું હોવું જોઈએ તેના શિક્ષણની પણ જરૂર છે તે હવે પછી. (ચાલુ)

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી ચંદ્રસતીર્થથી શ્રી સંઘ સિદ્ધાયણ તીર્થે શ્રીમાન આચાર્ય વિજયનેમિ સૂરીશ્વરજી વગેરે મુનિ મહારાજઓ, સાધ્વી મહારાજ સાથે માગશ્વર વદી ૩ ના રોજ નીકળી પોષ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આનંદપૂર્વક પહોંચ્યો છે. સંઘવી તારાયંદ સાકરચંદ પોતાની આર્થિક સ્થિતિ કરતાં વિશેષ ઉદારતા બતાવી ભક્તિ કરી છે. સંઘના દરેક મુકામે આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિ-સૂરીશ્વરજીની અમૃતમયવાણીનું પાન અનેક જૈન જૈનેતરોએ કર્યું છે. વળા અને પાલીતાણામાં રાજ્ય અધિકારીઓએ પણ સંઘના સામૈયામાં આવી વગેરેથી ભક્તિભાવ બતાવ્યો હતો.

શ્રી રાધનપુરથી શ્રી સિદ્ધાયણ તીર્થે આવવા નીકળેલો સંઘ રાધનપુર નિવાસી શ્રીચુત શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશીએ પોષ શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ અનેક સાધુ સાધ્વી મહારાજ સાથે સંઘ કાઢ્યો છે. સાથે પંન્યાસજી ભક્તિવિજયજી મહારાજ વગેરે સંઘમાં યાત્રાળુ ભાઈઓ, ખહેનો વગેરે વળાવીયા, ગાડાવાળા, નોકરો ચાકરો મળી શુમારે એક હજાર માણસો છે. બંધુ જીવત-લાલભાઈ શ્રીમંત, ઉદાર, અને દેવગુરુધર્મના પૂર્ણ ભક્ત હોવાથી ઉદારતા ઉત્સાહ ઉચ્ચભાવના અને ભક્તિ કરવા માટે લક્ષ્મીનો ઉત્તમ પ્રકારે છુટથી વ્યય આ ઉત્તમ કાર્યમાં કરે છે. સંઘમાં હાથી, અંબાડી, દેરાસર, પ્રભુજી વગેરે સાથે છે. ભોજક અને પૂજા ભણાવનારા ગાયકો પણ સાથે હોવાથી દરેક મુકામે પૂજા ભણાવવા વગેરેથી દેવભક્તિ પણ પ્રમોદપૂર્વક થાય છે. આ સંઘ પ્રયાણમાં એક હડીકત ખાસ નોંધવા જેવી એ છે જે સંઘની જીવતલાલભાઈ શ્રી સંઘ સહિત બળજી શહેરમાં આવતાં ત્યાંના નવાબ-દરબાર સાહેબ કમલખાનજી સાહેબે સામૈયાથી સારો

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સત્કાર કર્યો હતો તેટલુંજ નહિ પરંતુ જીવતલાલ ભાઈની વિનંતી તેમજ રતેહને અગે વગેરેથી પર્યુષણપર્વના આઠ દિવસો, શ્રી સંઘ પહેંચ્યાની તારીખ પોષ વદી ૧૪ અને જીવતલાલભાઈના જન્મ દિવસ જેઠ વદી ૪ એ દશ દિવસ કાયમને માટે બળજબાની નામદાર દરબાર સાહેબે મટન-મારકીટ બંધ અને શિકાર ખીલકુલ નહિ કરવાનો પોતાના આખા રાજ્યમાં ઠરાવ કર્યો છે. તે ઠરાવની નકલ.

ઉપરોક્ત ઠરાવ બળજબાની દરબારે કરી અનેક જીવોને અભયદાન આપેલ છે. જે માટે જૈન ક્રામ આભારી છે આ સમા તરફથી તે માટે મુબારકબાદીનો તાર અને પત્ર નામદાર બળજબાની દરબારને મોકલ્યો છે. પુણ્યશાળી જીવો આવા કાર્યોના પશુ શુભ નિમિત્ત થાય છે. આવા શ્રી સંઘ કાઠી તીર્થયાત્રાના કાર્યો કરતાં અવાંતરા આવા ધર્મના શુભ પ્રસંગો અને છે તે આવા કાર્યોથી દેખાય છે. ધારવા પ્રમાણે શ્રી સંઘ માહ વદી ૮ શ્રી સિદ્ધાચળજી પહેંચ્યો. અમો શેઠ જીવતલાલભાઈને મુબારકબાદી આપવા સાથે ધન્યવાદ આપીય છીયે.

હ. ઑ. ઑ. નં. ૪૨

હજીર બંગલો,

બળજબા—તા. ૮-૨-૨૯

ઓફીસ ઓર્ડર.

શ્રી રાધનપુરથી શેઠ જીવતલાલ પરતાપશીનો સંઘ શ્રી શેત્રુંજયની યાત્રા અર્થે અહીંથી પસાર થતાં આંહીના શ્રી મહાજન તરફથી આગ્રહ કરી એક દિવસ રોકતાં અને આજે રા. સંઘવી શેઠ તરફથી અમને આમંત્રણ કરી પોતાના મુકામ ઉપર લઈ જવામાં આવેલ અને ત્યાં શ્રી જૈન મુનીઓએ ધર્મ ઉપર સારાં ભાષણો કરી અહીંની પ્રજા તથા સર્વે લોકોનું સારું પ્યાન ખેચ્યું હતું અને અમારો સારો સત્કાર કર્યો હતો. અમોએ અમારા ભાષણમાં હિંદુ મુસલમાનની ઐક્યતા જણાવી હતી. અને હિંદુ પ્રજા તરફનો અમારો પ્રેમભાવ બતાવી આ તાલુકામાં પર્યુષણના આઠ દિવસ તથા આજના સંઘના મેળાવડાનો એક દિવસ હંમેશને માટે યાદ રાખવા આ તાલુકામાં કસાઈનો દુકાન બંધ રાખવા જાહેર કરેલ તેની આ ઓર્ડરથી તોંધ લઈએ છીએ તથા આજે સાંજના રા. સંઘવીજીને કચેરીમાં આવવા આમંત્રણ કરેલ અને તે વખતે તેઓએ અમારા જન્મદીવસ ઉપર કાયમને માટે ગરીબ લોકોને ખવરાવવા રૂ. ૫૦૧) ની રકમ બેંકમાં મુકવાની જાહેર કરેલ અને તેમાં અમે રૂ. ૫૦૧) ની વધુ રકમ ઉમેરીને ઉપર મુજબ સફાઈપયોગ કરવા તથા શેઠનો સંબંધ કાયમ જાળવવા રકીમ કરેલ ઉપરની શેઠની લાગણી માટે જેઠ વદ ૪ કે જે શેઠ મોસુફની જન્મતિથી છે તે હંમેશને માટે યાદ રાખવા તે દીવસ પશુ ઉપર મુજબ કસાઈની દુકાન બંધ રાખવા ઠરાવવામાં આવે છે જે કેશીકર અહીં કાયમને માટે બંધ કરવામાં આવેલ છે તોપણ ઉપરના દીવસમાં ખાસ પ્રબંધ રાખવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

આ ઓર્ડરની ચાર નકલ રા. શેઠ જીવતલાલ પરતાપશી તરફથી મોકલવી અને એક નકલ પોલીસ ખાતે અમલ થવા મોકલવી.

Sd. Kamalkhanji.

દરબાર શ્રી બળજબા.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૮૮ A

ત્યાંથી સંઘે પોશ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ લીંબડી શહેરમાં પ્રવેશ કર્યો હતો. પોશ શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ લીંબડીના નામદાર ઠાકોરસાહેબને સંઘના મુકામે પધારવા સંઘનીએ આમંત્રણ કર્યું હતું. સવારના સાડાદસ વાગે નામદાર ઠાકોરસાહેબ પધાર્યા હતા. સંઘના તમામ ભાઈઓ બહેનો તથા સાધુ સાધ્વી મહારાજ, અધિકારી વર્ગ અને લીંબડી શહેરના આગેવાન જૈન અને જૈનેતર ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા. પ્રથમ મહાસુખભાઈએ આભાર માન્યાબાદ આચાર્યશ્રી વિજયલલિતસુરિ મહારાજ (કે જેઓ લાંબો વિહાર કરી ગઇકાલેજ સંઘમાં સામેલ થયા તેઓશ્રીએ જીવદયા વગેરે સંબંધી વિવેચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ લાવનગરવાળા ગાંધી વદ્ધભદ્રાસ ત્રિભુવનદાસે લીંબડીના રાજવીની ઉત્તમ રાજ્ય કાર્યવાહી, જૈનધર્મ ઉપર લીંબડીના ઠાકોરસાહેબનો પ્રેમ અને સહાનુભૂતિ તથા જૈન ધર્મની ઝોળાળ અને બળજીના દરબારશ્રીએ દશ દિવસ પોતાના રાજ્યમાં શ્રી સંઘના માનમાં જીવદયા પળાવવા કરેલ ઠરાવ વગેરે સંબંધી હકીકત જણાવી હતી. ત્યારબાદ માણ દિવાનસાહેબ શ્રીયુત ઝવેરભાઈએ જૈનધર્મ સંબંધી ઉત્તમતા, સંઘનીની ધર્મવૃત્તિ ઉદારતા માટે વિવેચન કર્યા બાદ નામદાર ઠાકોરસાહેબ ઉભા થઇ વિવેચન કર્યું કે જૈન ધર્મ ઉત્તમ ધર્મ છે. માર્તના આલંબન વગર મનુષ્ય ધર્મમાં શ્રદ્ધા પામી શકતો નથી કે તે મેળવી શકતો નથી. કોઇ પણ ધર્મ માટે જેમાં કે ઉત્તમ કાર્ય થાય તે માટે મને માન છે અને સહાનુભૂતિ છે. જૈન ધર્મના કાર્યો આ શહેરમાં સારા થાય છે. આવા સંઘો કાઢવાથી અનેક લાભો છે. શેઠ જીવાભાઈને મારે સારો પરિચય છે, તેઓ ઉદાર અને ધર્મપ્રેમી છે. વગેરે જણાવ્યા બાદ પર્યુષણના બાકીના દિવસો અને પાંચ દિવસ કારતક સુદ ૧૪ ફાગણ સુદ ૧૪ ચૈત્ર સુદ ૧૩ અશાઢ સુદ ૧૪ આસો સુદ ૧૪ જીવહિંસા મારા રાજ્યમાં આ સંઘના માનમાં કાયમ માટે બંધ કરે છું. અને પાંજરાપોળ માં રૂ. ૧૦૦૧ આપું છું. તેઓશ્રીએ બેઠક લીધા બાદ સંઘની જીવતલાલભાઈ નામદાર સાહેબનો આવેલ અધિકારીવર્ગ અને ગૃહસ્થોનો ઉપકાર માની પોતાની લઘુતા બતાવી રૂ. ૩૦૦૧ શ્રી મગનલાલ ભુરાભાઈ જૈન બોર્ડિંગને ભોજનશાળાના મકાન બંધાવવા તેમજ રૂ. ૫૦૦ શ્રી પાંજરાપોળમાં આપવાની ઉદારતા બતાવી હતી. ઠાકોરસાહેબે તે માટે મક્ત જમીન આપવાની કૃપા કરી હતી જેવટે કુત્તહાર અર્પણ થતાં મેળાવડો વિસરજન થયો હતો.

શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ.

પ્રત્યેક ગામના શ્રી સંઘો, જૈન બંધુઓ અને બહેનો તેમજ જૈન સંસ્થાઓના કાર્યવાહકોને જણાવવામાં આવે છે કે આપણી કોન્ફરન્સનું બંધારણ જે મુબંબ મુકામ મળેલી દશમી બેઠક વેળાએ પસાર કરવામાં આવ્યું છે તેમાં યોગ્ય સુધારા વધારા થવાની આવશ્યકતા જણાતા સદહુ બંધારણની છાપેલી પ્રતો તૈયાર કરવામાં આવી છે. જે આ સંસ્થાના મુખ્યપત્ર જૈન યુગના તમામ ગ્રાહકોને માસિક સાથે બાંધી પહોંચતી કરવામાં આવી છે. તેમજ કમિટીના ઠરાવ અન્વયે આપણી કોમની વસ્તીવાળાં લગલગ દરેક શહેર યા ગામના આગેવાન અને શ્રી સંઘ તરફ તથા મુનિ મહારાજઓ અને જૈન કોમની સંસ્થાઓ જેઓના નામો અમને મળી શક્યા છે તેમને તેમજ ગ્રેજુએટો જૈન પત્રોના અધિપતિઓ અને અન્ય આગેવાનોને એક એક છાપેલી પ્રત મોકલી આપવામાં આવી છે. જેઓને આ પ્રતો મળી હોય તેમણે બંધારણ ઉપર પોતાની સૂચનાઓ અને ઘટતા સુધારાઓ સંબંધે યોગ્ય હકીકત સાફ સારા દસ્તાવેજી કાગળની એકજ બાજુએ અનુક્રમે લખી મોકલવા વિનંતિ છે. અને તેટલી દરેક જગ્યાએ આ પ્રતો મોકલવામાં આવી છે છતાં જેઓને આ નકલ જોઇતી હોય તેમણે મંગાવી લેવી. લીં. સેવક:

૨૦, પાવધોની.

મુબંબ તા. ૧૭ ૨-૧૯૨૬

ચીનુભાઈ લાલભાઈ શેઠ

એ. રેસીડેન્ટ જનરલ સેક્રેટરી.

૧૮૮ B

જૈન સાહિત્ય માહિતિ પત્રક.

“ જૈન સાહિત્યના પરિચય માટે કચના ” એ સંખ્યા બી આ માસિકમાં ફરેલ ઉલ્લેખ મુજબ જૈન ધર્મના પ્રકટ થતાં તમામ ગ્રંથોની માહિતિ-પરિચય તે ક્યાંથી મેળવવા, કયા વિષયના છે, શું કિંમત છે, તેની જાહેરાત પુસ્તકાલયના સંચાલકો, જ્ઞાનભંડારોના વ્યવસ્થાપકો, અને વાંચકો વગેરે મળે તે માટે આ ગ્રંથાગ્રંથો તેની યોજના નીચે પ્રમાણે શરૂ કરી છે. અમી માહિતિઓનું કાર્ય બધું મુરંદૂક છતાં બનતા પ્રપત્તે તેની સંક્ષિપ્ત ગણ આપીશું જોઈ તે માટે ફરેલ ગ્રંથોના લેખકો, સંપાદકો, યોજકો, વગેરેના લેખકો, સંપાદકો, યોજકો, અને છંદાસુ વાંચકો આમારા પ્રયત્નમાં-માહિતી મેળવવામાં મદદ કરશે એવી નમ્ર વિનંતિ છે. સામાન્ય રીતે બહુમુદ્રે તેવો પરિચય અમારી ગણ પ્રમાણે આપવામાં આવશે.

નંબર	પુસ્તકનું નામ.	કર્તા, પ્રકાશક, અને મળવાનું સ્થળ.	કિંમત.	કયા વિષયનું છે ?
૧	કરોમકલ્પે ! સુત્ર ભાગ ૧ લો (શ્રી મહાવીર. જીવન ૨ સ્વ)	પ્રભુદાસ બેહરવાદાસ જૈન વિદ્યાર્થી ભવન-રાધનપુર.	૦-૮-૦	આવશ્યક ક્રિયાની સમજ તથા ચરિત્ર.
૨	શ્રી રીખવદેવ.	ધીરજલાલ ટોડરશી શ્રી ચીમનલાલ નગીનદાસ બોર્ડિંગ ખાનપુર-અમદાવાદ.	૦-૧-૦	વાર્તા, બાલોપયોગી.
૩	જીવવિચાર પ્રવેશિકા.	”	૦-૧-૩	પ્રકરણ ”
૪	જૈનાગમ તત્ત્વદીપિકા.	શ્વેતાંબર સાધુભાર્ગવ જૈન હિતકારણી સભા-બીકતેર.	૦-૩-૦	પ્રકરણ ”
૫	પ્રાકૃત વ્યાકરણમ.	શ્રી આર્હતમત પ્રસાદ શેઠ મોતીલાલ લાલજી-પુના.	૨-૮-૦	ગ્યાકરણ
૬	તેમરાજીન	ધીરજલાલ ટોડરશી શાહ-ખાનપુર-અમદાવાદ.	૦-૧-૦	વાર્તા બાલોપયોગી.
૭	દંડક તથા જંજુદાપિ સંગ્રહણી પ્રકરણ સાથે.	શ્રી જૈન ક્ષેત્રકર મંડલ-મહેશાણા.	૦-૧૨-૦	પ્રકરણ જૈનશાળા-ઉપયોગી.
૮	મોક્ષકા કૃત્રી ભાગ ૧ લો.	સૌભાગમલ અમુલખ લોદા તથા મગનલાલ કોચિદા આત્મકાર્યાલય જળતિ-અંગડી-મારવાડ.	બેટ	સંન્યસત્વ મિથ્યાત્વના સ્વરૂપની સમજ.
૯	શ્રી દેવચંદ્ર મહારાજ દૂત આદ પ્રવચનની સંજ્ઞાપ (સાથે).	શ્રી રમ્મી દશા ઓસવાલ જૈન સભા-દુબરી ચતુર્ભૂજ તેજપાળ	બેટ	તત્ત્વજ્ઞાનના જુદા જુદા વિષયો.
૧૦	વીરવર્મનો પુત્રકાર.	ન્યાયવિપ્રાનંદ ન્યાયતીર્થ મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ	બેટ	સમયાનુસરના સામાજિક ક્ષામિક વિષયો માટે.

(ચાલુ વિશેષ હકીકત માટે જુઓ આ માસિક નં. ૨-૩-૪-૫ મા અંકો)

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૮૯

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિના પ્રવાસ—કરચલીયામાં ઉક્ત આચાર્ય મહારાજના સોળવર્ષ પહેલાં પધાર્યા ત્યારના ઉપદેશથી નવું જિનાલય બંધાવવાનો ત્યાંના શ્રી સંઘે કરેલો નિર્ણય જિનાલય બંધાતા પૂર્ણ થતાં, તે જિનાલયની પ્રતિષ્ઠા ઉક્ત આચાર્ય મહારાજના હસ્તેજ થાય તેમ યોગ્ય ધારી પાટણ વિનંતી કરવાને તે ગામનો શ્રીસંઘ ગયેલ હતો. સંઘની વિનંતીને માન આપી આચાર્ય મહારાજ પાટણથી વિહાર કરી અનેક ગામોમાં સમય ધર્મ ઉપર વ્યાખ્યાનો આપી તે તે સ્થળે સમાજ ઉન્નતિ માટે જાગૃતિ ઉત્પન્ન કરી છે. અને ત્યાં ત્યાંના જૈન કામને કર્તવ્ય સમજાયું છે. હવે આચાર્ય શ્રી કરચલીયામાં પધાર્યા છે અને માહ શુ. ૧૩ ના રોજ ભક્તિ ભાવના પૂર્વક તેઓશ્રીના મુખારક હસ્તે પ્રતિષ્ઠ થશે.

અભિનંદન.

શ્રી અંતરીક્ષ તીર્થના કેસની અપિલ દીગંબરીભાષ્યો આપણી વિરૂદ્ધ દાખલ કરી છે જેથી સ્વેતાંબરીય જૈન તરફથી આ કેસની લડતમાં ત્યાંના વકીલોને સહાય કરવા ભાષ્યશ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા તા. ૧૩-૨-૨૬ ના રોજ ઇટાલીયન મેઇસ્ટમાં વિજ્ઞાયત ગયા છે. તેમની સફળ સફર ઇચ્છવા અને કેસમાં જીત મેળવી જલદી અહિં આવે તે માટે મુખ્યારક બાદી આપવા અત્રે ભાવનગરના જૈન ગૃહસ્થોની એક મીટીંગ તા. ૧૦-૨-૨૬ ના રોજ માસ્તર મોતીચંદ ઝવેરચંદના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી અને ઉપરોક્ત ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

આ માસમાં મહા શુદ્ધ ૬ શ્રી કાતી બંદર, માહ શુદ્ધ ૧૩ રંધોળા જીલ્લા ભાવનગર કુરચલીયા જીલ્લા સુરત, પાત્રનપુર, અને માહ વદી પ ભંડારીયા પાલીતાણે પ્રતિષ્ઠાઓ છે જેની કંકાત્રીઓ અમોને મળી છે. અમો તે માટે અનુમોદન કરીએ છીએ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

સામાયિક તથા ચૈત્યવંદન—યોજક બ્રહ્મચારી શંકરધરાજી પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા અંબાલા. કિંમત સાડા ત્રણ આના જૈનશાળામાં ચલાવી શકાય તેવી પદ્ધતિએ અને હિંદિ ભાષાના જાણકાર માટે ઉપયોગી થઈ શકે તેવી રીતે પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. સામાયિક તેની વિધિ, ચૈત્યવંદન, પર્યવખાણ, શ્રાવણને વ્યવહારિક ઉપયોગી હકીકત સાથે આપી વિષય સંકળના સારી રીતે કરી છે. જૈનશાળામાં પ્રાથમિક શિક્ષણ તરિક્કેની જરૂરીયાત પુરી પાડી છે.

શ્રી પાર્શ્વનાથ-પ્રભુ મહાવીર—બાળ ગ્રંથાવલી પ્રથમ શ્રેણી નં. ૩ તથા નં. ૪ લેખક ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ કિંમત સવા આનો દરેકનો જૈનબાળ સાહિત્ય તરીકે આની લઘુ છોકોની આવશ્યકતા માટે તેના લેખક પ્રકાશકનો પ્રયત્ન આવકારકદાયક છે. ગ્રંથમાં આવેલ કથાની સરલતા બાળકને વાંચતા આનંદ આપે તેમ છે. વળી કાગળ, ટાઇપ વગેરે પણ સુંદર છે. અમે આ સાહિત્ય પ્રકટ નવા કાર્યની આબાદિ ઇચ્છીએ છીએ.

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનીયોડી તરફી—લેખક લક્ષ્મીલાલ સખલેયા કિંમત આક્યાના, પોતાના સમાજની ઉન્નતિ કરવા માટે વ્યવહારમાં, ધર્મમાં, અને સમાજમાં શું શું કર્તવ્યો કરવાના જરૂર છે તે માટે અનેક સુચનાઓ કાર્યવાહી સંક્ષિપ્તમાં હિંદમાધામાં આ ગ્રંથમાં જણાવેલ છે. ગ્રંથમાં જણાવેલ કેટલીક હકીકતો જાણવા જેવી છે.

આત્મવિકાસના માર્ગ—પંડિતજી લાલનને સામાયિક રહસ્યનો અને ક્રિયાની સુંદર પ્રણાલીકાનો થયેલ અનુભવ જૈનોને ખતાવવા, બધું લાલને જુદા જુદા કાકીયાવાડ ગુજરાતના શહેરમાં ફરી સામાયિક યોગ ઉપરાંત આત્મવિકાસ અર્થે આપેલા ભાષણો અને પોતાના અનુભવના લેખોનો સંગ્રહ આ જુકમાં આપવામાં આવેલ છે. દરેક વિષયો સરલ ભાષામાં દષ્ટિા સહિત આપેલા છે, જે વાચક સુગમતાથી તેનો લાભ લઈ શકે તેવું છે. અમો દરેક બંધુને વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ. જૈનેતર પણુ નિષ્પક્ષપાત દષ્ટિએ તેમાંથી કંઈ મેળવી શકે તેવું છે. કિંમત વાચના, વિચારણા અને આચરણા.

લાલન પદ્યાવલી અને આનુભવિક પદ્યો. જૈન સમાજમાં પદ્ય વિષય-કવિતાના વાચકો ખુબજ અલ્પ છે; તેમ તેની સુંદર રચના પણુ કુદરતની બક્ષીસ જેને હોય તે કવિઓજ કરી શકે છે. સુંદરકૃતિના પરિક્ષકો અને ઉત્સુક પણુ કાઈ કાઈ વ્યક્તિ હોય છે. તેજ તેની કિંમત આંકી શકે છે. આ જુકમાં પંડિત લાલન અને બંધુ કુંવરજીની કૃતિના પદ્યો છે. કૃતિની પરિક્ષા તો ખરેખરી રીતે ઉચ્ચકોટીના કવિઓ કરી શકે, પરંતુ આ જુકમાં આવેલ કેટલાક પદ્યોમાં સરલ અને સ્પષ્ટ ભાવ તે તે વિષયનો ઝળકી ઉઠે છે. કેટલાક પદ્યોમાં કર્તાનો અનુભવ સ્પષ્ટ જણાવેલ છે. ઘણી વખત રચનારનો હૃદયભાવ કવિતામાં આવી ઉભો રહે છે તેમ આ જુકના કેટલાક પદ્યોમાં જણાય છે. બંને ગ્રંથો મળવાનું સ્થળ-મુંબઈ મેઘજી હીરજી જુકસેવર-પાયધુની મુંબઈ નં. ૩

શ્રી સિદ્ધસેનદિવાકર વિરચિત-ન્યાયાવતાર-શ્રી દેવભદ્રસૂરિ કૃત દિપ્પન સંવલિત શ્રી સિદ્ધર્ષિગણી કૃત ટીકા સહિત. ડૉ. પી. એલ. વૈદ્ય એમ. એ. એ લખેલ ઇંગ્લીશ પ્રસ્તાવના અને નોટ સહિત, પ્રકાશક શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ તરફથી જનરલ સેક્રેટરીઓ શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ તથા ચીનુભાઈ લાલભાઈ સોલીસીટર. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ મુંબઈની યુનીવર્સીટીએ બી. એની સને ૧૯૨૯-૩૦ ની સંસ્કૃત પરિક્ષા માટે મુકરર કરેલ જૈન ન્યાયનો આ ગ્રંથ છે. મુંબઈ યુનીવર્સીટીમાં જૈન સંસ્કૃત સાહિત્યને સ્થાન મળ્યાનો આ પ્રથમ પ્રસંગ છે જે આવકાર દાયક ગણાય. જૈન સાહિત્ય હજી એટલું બધું વિપુલ છે કે જૈન સમાજ તેને સર્વ સામાન્ય રૂપમાં મુકવા માટે પ્રયત્નો કરે-કાળજી રાખે તો જૈન સાહિત્ય માટે જગત આશ્ચર્ય પામે તેવું છે. જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ મુંબઈ ઓફીસે આ જૈન સાહિત્ય વિષયક ગ્રંથ પ્રકટ કરવા બદલ તે ધન્યવાદને પાત્ર છે અને આ દિશામાં આ સંસ્થા આવો પ્રયત્ન ચાલુ રાખી વિશેષ પ્રમાણમાં જૈન સાહિત્યની વધુ સેવા કરવા ભાગ્યશાળી થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

બંધુ રાયચંદ છગનલાલનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈ રાયચંદ શુભારે ચોપન વર્ષની વયે કેટલાક વખતથી ચાલી આવતી દમની બિમારી લોગવી, આમાસની શુદ્ધ ૧૧ રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. ભાઈ રાયચંદ સ્વભાવે સરળ, મળતાવડા અને માયાળુ હતા. ધર્મના પણ શ્રદ્ધાળુ હતા. આ સભાના ઉપર તેઓનો પ્રેમ હોવાથી ઘણા વર્ષોથી સભાસદ થયા હતા. તેઓનો સ્વર્ગવાસ થવાથી આ સભાને એક ઉત્સાહી સભાસદની ખોટ પડી છે તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાય તેમ મચ્છીયે છીયે.

જૈન સસ્તી વાંચનમાળાના ગ્રાહકોને :—

અમારા ગ્રાહકોને ચાલુ સાલના પુસ્તકો માગશર માસમાં વી-પી-થી મોકલવાનું અમોએ જણાવેલ. પરંતુ શ્રી અબ્બરા પાર્શ્વનાથ ચરિત્રના પુસ્તકની વધુ ઇતિહાસિક હકીકત મેળવવામાં ઢીલ થવાથી તે છપાય છે, તેમજ લગ્નાદિક કારણે જરા ઢીલ થશે.

વધારામાં અમારા ગ્રાહકોને નીચેનો લાભ આપવાનો છે.

જેમને જરૂર હોય તેમણે મંગાવી લેવા કૃપા કરવી. કારણ કે દરેકની ૪૦૦ નકલ ઘટાડેલ ભાવે ગ્રાહકોને આપવાની છે.

૧. ગુર્જરેશ્વર કુમારપાળ. સચિત્ર. મોટી સાઈઝ પૃષ્ઠ ૪૫૦ પાકું પુઠું. ઇતિહાસિક રસીક દલદાર ગ્રંથ જેની કિંમત રૂ. ૪) છે તે રૂ. ૨-૪-૦ માં મલશે.
૨. વિમલમંત્રીનો વિજય ચાને ગુજરાતનું ગૌરવ મોટી સાઈઝ પૃષ્ઠ ૨૨૫ પાકું પુઠું ઇતિહાસિક રસિક પુસ્તક જેની કિંમત રૂ. ૨) છે. તે રૂ. ૧-૪-૦
૩. કચ્છ ગીરનારની મહાયાત્રા, પૃષ્ઠ ૩૫૦ પાકું રેશમી પુઠું ૩૦ ચિત્રો સાથે જેની કિં. રૂ. ૨-૮-૦ છે તે રૂ. ૧-૧૨-૦ માં મલશે.

ત્રણે પુસ્તક સાથે મંગાવનારને રૂ. ૫) માં અને છૂટક જણાવેલી ઘટાડેલી કિંમતે મલશે. પોસ્ટ ખર્ચ જુદું. સિવાય કોઈપણ સંસ્થાના પુસ્તકો અમારી પાસેથી મલી શકશે.

લગ્નો—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા—રાધનપુરી બબ્બર—ભાવનગર.

રૂબરૂ લેવા માટે—પાલીતાણા—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા શાખા ઓફીસ.

અમદાવાદ—શેઠ હરીલાલ મુળચંદભાઈ. ડે. રતનપોળ શેઠનીપોળ.

પ્રેસીડેન્ટ હૂવર.

“નવ વર્ષની ઉમરે પોતાનાં માઆપ ગુમારી ખેસી નિરાધાર થઈ પડેલો અમેરિકાના એક લુહારનો છોકરો હમણાં એ માસ પર ત્યાંના પ્રજાસત્તાક રાજ્યના પ્રમુખપદે પહોંચ્યો છે, અને આપખમ, ખંત તથા અગ્નિ આત્મશ્રદ્ધાના સદેશવાહક સમાયે દેશનાં એવા અનેક જ્ઞાત દેશોમાં એકનો ઉમેરો કર્યો છે. ૧૮૭૪ ના ઓગસ્ટની ૧૯ મી તારીખે એ જન્મ્યો ત્યારે એના આપે પોતાની બહેનને જઈને વધામણી આપેલી કે અમારે ઘેર બિવિધનો પ્રમુખ જન્મ્યો છે. આપ તો એને નવ વરસનો મુડીને મરી ગયો, પણ દીકરે પોતાના આપ-બહે આપની એ બિવિધવાણી ખરી પાડી. નમાયો ને નમાપો હર્ષટ હૂવર જુદાં જુદાં સગાંએને ઘેર ઉછરી મોટો થયો. સગાંબહેનાં સારી રચનાનાં ને માયાળુ હોવા છતાં જાત ખરચ તો એ અંગમદેનત કરીને જ કાઢતો, અને તેમાંથી અચનુ પણ કરતો. અભ્યાસ દરમ્યાન એને ખાણ અને ખનિજ શાસ્ત્રનાં કામનો રસ લાગ્યો અને ટાઇપલ બોગે એમાં પાર પડી મોખરે આવવાનો એણે મનોરથ ધડ્યો. સ્ટેનફર્ડ યુનિવર્સિટી છોડી એ એક ખાણમાં કામે રહ્યો અને ખંત તથા ક્ષેત્રી દારૂનેની જગ્યાએ પહોંચ્યો એ જ્ઞાન મેળવી લીધા પછી ધંધાદારીની સમજ મેળવવા તે લુઇઝેનિન નામના એક ઇજનેરની ઓફિસમાં નોકરીએ રહેવા ગયો. ઇજનેરે સાફ સંભળાવી દીધું કે મારે ત્યાં જગ્યા નથી. ઉલ્ટી ઉમેદવારોની લાંબી ચાલી પડેલી છે; ને પછી મજકમાં કહ્યું પણ રહ્યો, એક ટાઇપીસ્ટની જગ્યા ખાલી છે!” અમેરિકામાં એ કામ ધણે ભાગે છોકરીઓજ કરે છે. હર્ષટ પોકારી ઉઠ્યો ‘હું તે સ્વી-કારું છું’. પણ આઠ દિવસ પછી નોકરીએ ચડીશ; આવતે મંગળવારે ! અને તે સંજામ કરી જવાખની રાહ જોયા વિના જ ચાલતો થયો. ભાઈસાહેબને ટાઇપ રાઇટર પર ટકોરો મારતાં યે નહોતો આવડતો. પણ આઠ દિવસમાં તો તે એ કામમાં પાવંધો થઈ બીજે મંગળવારે નોકરી પર ચડી ગયો ! આમ અનેક પગથિયાં વટાવતો આફ્રિકાનાં જાળા કાપતો ને મુસીબતોની ગુચો ઉઢેતો તે ઉપદ્રા પદ પર પહોંચ્યો ને લંડનમાં મોરેન્ગ ખાણની ભાગીદારીમાં જોડાયો. હવે લક્ષ્મીદેવીની કૃપાનાં સ્મિત તેના પર વરસ્યાં અને થોડા વખતમાં સારાં નાણાં કમાઈ પોતાને વતન અમેરિકા જઈ સુખચેતનમાં વસવાનાં સ્વમાં સેવવા લાગ્યો પણ નસીબનું ચક્રર ફર્યું. કેશ્વર મોટી રકમ ઉચાપત કરી નાસી ગયો. પેઢી નાણાભીડમાં આવી પડી. બીજા ભાગીદારો બહારગામ દટા. હૂવરે પોતાની અંગત પાછએ પાછ આપીને દેવું ચુકાવી દીધું અને વતનમાં વસવા સોનેટી સ્વમાં છોડી દઈ પોતાની પેઢીને પગભર કરવા જીવતોડ પ્રયત્નો કરવા લાગ્યો. અને સ્વાશ્રયી તથા આત્મશ્રદ્ધાનું કદિ પરાજીત થતો જ નથી. ઉતરેલી સીડીનાં પગથિયાં હૂવરે ફરીથી કડકડાટ ચડવા માંડ્યા પેગારરોજગારમાં, ધનસંપત્તિમાં, રાજકાજમાં એ મોખરે આવવા લાગ્યો. અને આજે, કેવળ આપખમ અને શુદ્ધિ પ્રતિમાથી માણસ શું કરી શકે છે તેના તેજસ્વી દર્શાંત સમે તે અમેરિકન રાષ્ટ્રના પ્રમુખપદે જઈ બેઠો છે.

‘કુમાર’ (માસિકમાંથી)